

Daloskönyv 2021

Szerkesztették: Fekete Zsófia, Eckhardt Fanni és Cselenák Zsolt
Lektorálta: Halász Zoltán és Grimmé Ács Ildikó

http://www.rehabint.hu/files/daloskonyv_2021.pdf

Kiadó: OMINT- Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet, Budapest, 2021

Felelős kiadó: Fekete Zsófia

ISBN 978-615-01-1306-7

ELŐSZÓ

Kedves Énekelni Vágyók!

Ez a daloskönyv elsősorban terápiás közösségi éneklés céljából készült.

A gyűjteményt azoknak is szánjuk, akiknek afáziával, verbális vagy figyelmi akadályozottsággal kell megküzdeniük.

Az vezérelt minket a szerkesztésben, hogy minél egyszerűbben áttekinthető legyen a kötet és nagyobb betűkkel egy oldalra kerüljön egy-egy dal szövege. Egy képet is tettünk mindegyik dalszöveghez, ami a dal értelmezéséhez köthető. Néhány képet olyan személyek rajzoltak, akik huzamosabb ideje afáziával élnek¹. Az ő nevüket külön lábjegyzetben jelöltük. A dalszövegek mellett szándékosan nem szerepel a harmónia, a lekottázott melódia és az alkotó neve, hiszen az volt a célunk, hogy látási, figyelmi probléma esetén is segítsük a szövegre történő fókuszt.

Amennyiben hozzátartozóval együtt szeretnének énekelni, segítséget nyújthat Muszti Bea és Dobay András Csalamádé című gyűjteménye (<http://www.muszydobay.hu/>), ahol az alkotók, a harmónia és a dallam is megtalálható.

Itt szeretnénk megköszönni minden költőnek, dalszövegírónak és zeneszerzőnek ezeket a műveket, melyek máig is sokaknak támaszt, lendületet és erőt adnak a gyógyulásban.

Jó éneklést kívánunk!

Szerkesztők

¹ A címlapon Szabó Zsuzsanna grafikája látható

Előszó	1	Boldog születésnapot.....	27	Gedeon bácsi.....	51
A 67-es úton.....	4	Boldogság, gyere haza.....	28	Gézengúz	52
A csitári hegyek alatt	5	Bóbita.....	29	Gyöngyhajú lány	53
A horgosi csárda .	6	Carolina	30	Ha én rózsá volnék	54
A zene az kell.....	7	Csinibaba.....	31	Halleluja.....	55
Ablakomba, ablakomba.....	8	Csillag vagy Fecske	32	Hej, Dunáról fúj a szél	56
A jó lovas katonának.....	9	Csönded vagyok	33	Hogyha nékem sok pénzem lesz.....	57
Adj helyet magad mellett.....	10	Doktor Bubó.....	34	Ho-ho-ho-horgász	58
Afrika.....	11	Édes kisfiam.....	35	Hull a szilva.....	59
Ahogy lesz, úgy lesz!.....	12	Egy csók és más semmi	36	Hull az elsárgult levél	60
Ajjajaj.....	13	Egy szál harangvirág	37	Icipici házikó	61
Álmodtam egy világot.....	14	Egyszerű dal	38	Hűtlen	62
Angyallány.....	15	Éjjel az omnibusz tetején	39	Imádok élni	63
Árva fiú.....	16	Elhagyom a várost	40	Ilyenek voltunk, vadak és jók,.....	64
A szerelemnek múltja kell	17	Elindultam szép hazámból	41	Induljon a banzáj	65
Az a szép.....	18	Elmegyek, elmegyek	42	Iskolatáska.....	66
Az első villamos	19	Erdő, erdő	43	Jaj de jó a habos sütemény	67
Az légy, aki vagy	20	Erdő, erdő, erdő .	44	Jaj, de magas ez a vendégfogadó	68
Azért vannak a jó barátok	21	Érik a szőlő	45	János bácsi a csatában	69
Az utcán	22	Ég a város.....	46	Jégszív	70
Badacsonyi szőlőhegyen	23	Évszakok	47	Jöjj kedvesem	71
Balatoni nyár	24	Felülről fúj az őszi szél	48	Jöjj vissza vándor	72
Ballag már a vén diák	25	Föl, föl vitézek a csatára	49	Kertész leszek, fát nevelek.....	73
Bájoló	26	Gábor Áron rézágúja	50	Két szál pünkösdi rózsá.....	74

Kicsit szomorkás...	Ne vágj ki minden fát.....	Szállj el kismadár
..... 7595 115
Kisleány	Nélküled.....	Szállj, szállj sólyom szárnyán
7696 116
Kis kece lányom	Neked írom a dalt	Szállj fel magasra
7797 117
Kör közepén állok	Ó, mely sok hal terem a Balatonban	Szállok a dallal. 118
7898	Száz forintnak .. 119
Közeli helyeken...	Oly távol vagy tőlem.....	Széles a Balaton vize
..... 7999 120
Különös éjszaka volt	Óh, Mr. Alkohol	Szemedben könnyek
80	100 121
Lakodalom van a mi utcánkban.....	Örökké tart	Tavaszi szél.....
81	101 122
Legyetek jók, ha tudtok	Örömóda.....	Utcára nyílik a kocsmajtó
82	101 123
Lökd ide a sört...	Pá	Újra itt van
83	103 124
Magyarország ...	Paff, a bűvös sárkány	Valahol egy lány
84	104 125
Mama, kérlek.....	Pálinka dal	Valaki mondja meg
85	105 126
Már minálunk babám	Parasztkantáta .	Várj, míg felkel majd a nap.....
86	106 127
Mert a nézését, meg a járását	Próbálj meg lazítani	Vén Európa.....
87	107 128
Mézga Géza.....	Rejtelmek.....	Vidéki sanzon .. 129
88	108	Virágéknál ég a világ
Mi vagyunk a Grund.....	Requiem/ Karthago 130
89	109	Vuk
Micimackó	Reszket a hold a tó vizén 131
90	110	Zene nélkül mit érek én.....
Most élsz.....	Rohan az idő.... 132
91	111	Zöldre van a... .
Most múlik pontosan	Sárga rózsa..... 133
92	112	
Nád a házam teteje	Sohase mondd. 113	
93	113	
Ne gondold.....	Süsü.....	
94	114	

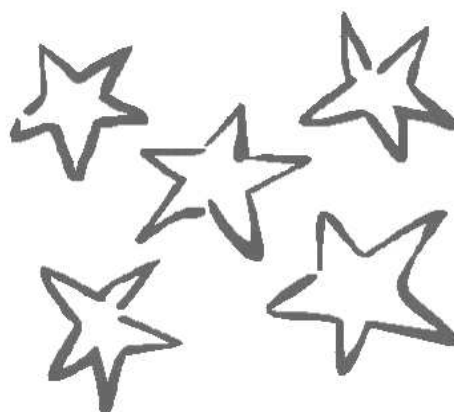
A 67-ES ÚTON

Nagy esők jönnek és
elindulok, elmegyek
innen messze,
a 67-es úton várhatsz
rám dideregve.
Nyáréjszakán, ha nem
jövök, esik az eső és
mennydörög...
A csillagokkal, ha
szédülök, esik az eső
és nem találsz rám.

**Csillagok, csillagok
mondjátok el nekem,
merre jár, hol lehet
most a kedvesem!
Veszélyes út, amin
jársz, veszélyes út,
amin járok.
Egyszer te is
hazatalálsz,
egyszer én is
hazatalálok.**

Nagy esők jönnek és
itt maradok, itt
maradok örökre,
a 67-es út mellett az
árokparton ülve.
Nyáréjszakán, ha nem
jövök, esik az eső és
mennydörög...
A csillagokkal, ha
szédülök, esik az eső
és nem találsz rám.

Csillagok, csillagok...

A CSITÁRI HEGYEK ALATT

A csitári hegyek alatt régen leesett a hó.

Azt hallottam, kisangyalom, véled esett el a ló.

Kitörted a kezedet, mivel ölelsz engemet?

Így hát kedves kisangyalom, nem lehetek a tied.

Amott látok az ég alatt egy madarat repülni,

De szeretnék a rózsámnak egy levelet küldeni!

Repülj madár, ha lehet, vidd el ezt a levelet!

Mondd meg az én galambomnak, ne sirasson engemet!

A HORGOSI CSÁRDA

A horgosi csárda ki van festve.
Odajár a cimbalmos a cimbalmával,
cimbalmozni minden este.

Kocsmárosné azt hiszi, hogy a lányát elveszi egyvalaki.

A horgosi csárda ki van festve.
Odajár a hegedűs a hegedűvel hegedülni minden este.

Kocsmárosné azt hiszi, hogy a lányát elveszi, egyvalaki.

Horgoson is vannak csinos lányok,
Minden este egyet kettőt kézenfogva,
karon fogva kipróbálok.

Kocsmárosné...

A ZENE AZ KELL

Lehet egy dal, vagy ritmus, vagy zaj,
egy árva hang, egy jel.
a zene az kell, hogy ne vesszünk el,
hogy mégse adjuk fel!
Mert a jó, a rossz csak szó, olyan ami
sokszor változó,
de egy ismerős hang, az megmarad,
máris érzed, hogy védve vagy,
a dal egy biztos hely!

**A zene az kell, mert körülölel, és
nem vesszünk majd el.**

**Ha van elég szív, az sokat segít, mert úgysem adjuk fel.
Köztünk minden ember más, különös és sokfajta szokás.
De hogy éjjel mindenki álmodik, nagy bajt nem csinál hajnalig,
ebben egyformák!**

**Mert van, aki csak néz, és van aki beszél,
és van aki segít, hogyha kimerültél.
mert mindenki erős, és életrevaló,
de van aki csak árva, és sose volt jó!
Ami fontos az, hogy úgy legyen,
az, hogy mindenki más milyen,
a zene is csak ettől igaz, a dal csak így lesz szép!**

**Itt mindenki tudós, mert mindenki figyel,
és van, aki majd játszik, és sose nő fel.
de van aki majd ír, és lesz, aki zenél,
és van aki majd bátran és okosan él.
Ami fontos az, hogy úgy legyen,
az, hogy mindenki más milyen,
a zene is csak ettől igaz, s a dal csak így lesz szép!**

Itt van, aki csak néz...

A zene az kell, mert nem adjuk fel,
egy ritmus vagy jel, csak ne vesszünk most el, a zene az kell, mert
körülölel,
ha van elég szív, a dal az csak így lesz szép!

ABLAKOMBA, ABLAKOMBA

Ablakomba, ablakomba besütött a holdvilág.
Aki kettőt, hármat szeret, nincsen arra jó világ.
Lám én csak egyet szeretek, mégis de sokat
szenvedek,
Ez az álnok béreslegény csalta meg a szívemet.

Szeged felől, Szeged felől jön egy fekete felhő.
Szaladj kislány, szaladj kislány, mert megver a
nagy eső!
Nem szaladok olyan nagyon, fáj a szívem, sajog
nagyon,
Most tudom már, miért sajog, elhagyott a
galambom.

A JÓ LOVAS KATONÁNAK

A jó lovas katonának de jól vagyon dolga,
Eszik iszik a sátorban, semmire sincs gondja.

**Hej élet, be gyöngy
élet, ennél szebb
sem lehet,
Csak az jöjjön
katonának, aki ilyen
szeret. 2x**

Paripáját megforgatja,
úgy megyen dolgára,
Csillog-villog a
mezőben virágszál
módjára.

**Hej élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem
lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyen
szeret.2x**

ADJ HELYET MAGAD MELLETT...

Adj helyet magad mellett,
az ablakhoz én is odaférjek,
Meztelen válladhoz érjen a
vállam, engedd, hogy megkívánjam!
Engedd, hogy érezzem, hogy szabadabban
lélegzem,
És ha éhes vagyok és fáradt, magamfajta többet
mit kívánhat!

Mint a félelem a színpadon, ülök a közelben egy
padon,
Úgy parancsolok magamnak, még maradjak,
megmaradjak.
Kínomban a színpadon, fejem a lábam közt ülök
a nyakamon,
Homokkal teli a szám, szép vagyok, mosolygok
rám.

Adj helyet...

AFRIKA

Ha meguntam, hogy
mindig itt legyek,
Majd utazgatok, mert
utazni élvezet.

De szóba se jöhet
Skandinávia!

Csak a jó meleg
Afrika, ott fülledt az
erotika...Aha-ha...

Kibérelek egy jó nagy
puputevét,
Bejárom Kenyát és
Zimbabwét.

Minden feketének
fizetek egy feketét.
Tömény romantika,
imádlak
Afrika...Aha-ha...

**Párduc, oroszlán,
gorilla, makákó,
bambusznád,
majomkenyérfa,
kókuszdió,**

**szavannák, fekete
nők,
Ó-ó-ó, Afrika!**

A lányokat majd a
bozótba csábítom,
Egy négercsókéért
mindenem odaadom.
Utólag úgyis az
egészet letagadom.
Ha kérditek idehaza:
Na milyen volt Afrika?
Aha-ha...

AHOGY LESZ, ÚGY LESZ!

Mint hosszú copfos
barna lány,
Jó édesanyám faggattam
én
Leszek-e boldog, leszek-
e szép
S ő válaszolt könnyedén

Bárhogy lesz, úgy lesz
A jövőt nem sejthetem
A sors ezer rejtelem
Ahogy lesz, úgy lesz!
Bárhogy lesz, úgy lesz

Aztán az első randevún
Egy kócos fiú, ki hozzám
hajolt
Szeretsz-e mindig,
kérdeztem én
S ő vidáman válaszolt

Bárhogy lesz...

Sok évig éltünk
boldogan,
Aztán ő elment, oly
messze jár
Visszatér hozzám,

visszatalál
A levélben ennyi áll

Bárhogy lesz...

Nekem is van már
gyermekem,
Egy barna kislány csak
az enyém.
Leszek-e boldog?
Kérdezi ő,
S én mosolygok
könnyedén:

Légy szerény, mint én,
légy elégedett, szívem!
A jövőt nem
sejthetem... Ahogy
lesz, úgy lesz!
Ahogy lesz, úgy lesz!
Bárhogy lesz, úgy lesz!
Bárhogy lesz, úgy lesz!

AJJAJJAJ

Ha nyikorog a
szekér,
És ködbe' iázik a
szamár.
Lebeg a szögre
akasztva az idő,
De a mami ma még haza vár.
Ragad a hajnal, süpped a
beton,
És visszafele forog a föld.
Egy angyal zúg le a gangról
,mer' az Úr
A bánat rozsdás kardjába dől.

Nem tudom a neved,
Csak hallgatom, mit ugat a
mély.
Szívesen szánkóznék lefele
veled,
De engem nem vonz már a
meredély.
Dugd le az ujjad, dőlj meg egy
kicsit,
Míg hánysz, én tartom a fejed.
Rakétákat lő a telihold,
S te valahogy nem találsz a
helyed.

**Ajjajaj,
Egy levelet felkapott a vihar.**

**Ajjajaj, ajjajaj,
Lehet a szívben is
zivatar.
Tudom szeretet
nélkül minden ház
üres,**

**Minden városka lakatlan.
Minden zseni ügyetlen,
Félős nyuszi csak a
kalapban.**

Hallod-e, te bolond
Ahogy az ereimben lüktet a
vér.
Rezeg az emberben minden
atom,
És csak az téved el, aki él!
De ha csak dűnnyödsz,
mardosod magad,
És nyaldosod a sebeidet.
Ami ma még az ajtón bejön,
Holnap a kulcslyukon kimegy.

Ajjajaj, egy levelet...

**Aj-jaj-jaj, aj-jaj-jaj,...
Céltalan üzenet a
palackban."**

ÁLMODTAM EGY VILÁGOT

Időnk kevés, mégis hajt valami tovább.
Kormos városomban rám nem várnak
csodák.

Hajszolt kutyák futnak az út menti porban,
Új filmeket adnak a régi mozikban.

Fáztam eleget az utcák kövén,
Falhoz dőlve rád vártam én.

Hosszú vonatsíneken kóboroltam tovább

Időm kevés, mégis hajt valami hozzád.

Titkaim nem őrzi senki meg,

De szívemben a dal megmarad nekem

Újra átélem örök hangjait,

Ha szól az ének, álmodom a világot veled.

Álmodtam egy világot magamnak,

**Itt állok a
kapui előtt.**

**Adj erőt, hogy
be tudjak**

lépni,

**Van hitem a
magas falak
előtt.**

ANGYALLÁNY

Hosszú éjszaka volt,
mikor ébren vártalak
téged,
Milyen boldog is
voltam, hogy kattan a
zár!

Milyen boldogan zártam az ajtót, s te jöttél hozzám,
Milyen boldog is voltam, hogy érez a szám!

Angyallány, hol jársz? Angyallány.

Éppen felkelt a nap és én megláttam csöpp kis
szárnyad,
Rögtön éreztem, nem tudok szállni veled,
Vigaszom annyi volt, hogy te szóltál majd újra látlak,
Addig eljár majd hozzád képzeletem.

Angyallány, hol jársz? Angyallány.

Sose felejts el engem, jöjj vissza hozzám! 3X
Angyallány, hol jársz? 2X

Mikor múlik az éj veled, én mindig arra várok,
Hogy egy dallal, mint szárnyal majd elrepülünk,
De e dallal és szárnyal mindig utánad járok,
Ahogy mondtad, még hív mindig képzeletünk.

Angyallány, hol jársz? Angyallány.

Sose felejts el engem, jöjj vissza hozzám! 3X
Angyallány, hol jársz? 2X

ÁRVA FIÚ

Volt egy fiú, árva fiú,
nem szerette senki.
Úgy érezte,
El szeretne,
el szeretne menni.

**Árva fiú, jöjj
vissza!
Hová sietsz,
mondd hová?
Jöjj, valaki hív,
valaki vár!
Árva fiú, jöjj
vissza!
Célhoz nem érsz
így soha!
Jöjj, valaki hív,
valaki vár!**

Sűrű, sötét erdő
ölén rátalált az álom.
Vitte, vitte,
Messzi útra
pille könnyű
szárnyon.

**Árva fiú, jöjj
vissza!
Hová sietsz,
mondd hová?
Jöjj, valaki hív,
valaki vár!
Árva fiú, jöjj
vissza!
Célhoz nem érsz
így soha! Jöjj,
valaki hív,
valaki vár!**

A SZERELEMNEK MÚLNI KELL

Hogy értsd, egy pohár víz
mit ér,
Ahhoz hőség kell, ahhoz
sivatag kell,
Hogy lásd, egy napod
mennyit ér.
Néha látnod kell
Az élet hogyan fogy el.

A lángot akkor őröd még
Ha félsz, hogy ellobban, elég
S elveszted fényét, melegét.

Jó, mikor hisszük még,
Lehet olyan a világ
Amilyet szeretnénk.
Hidd el, a hajnal attól szép
hogy minden éjben ott lapul
Az örök sötétség.

Egy érzés mindent eltakart
S elhittük, mindörökké tart
S a törvény nálunk dől le
majd.

**De jaj, a szerelemnek
múlnia kell,
S ha múlik, akkor fájni
kell,
Hogy érezd mennyit ér, míg
tart, míg él.
A szerelemnek múlnia kell**

**Akkor is, ha égig emel
És szép, hogy mást hiszel,
mert mást ígér.**

Várj, a kezed ne húzd el
Annyi csodát idéz, amikor
hozzám érsz.
Ha sírsz, a szemed ne takard
el
Miért titkolnánk,
Hogy egy kicsit nehéz.

Egy érzés mindent eltakart
S elhittük, mindörökké tart
S a törvény nálunk dől le
majd.

**De jaj, a szerelemnek
múlnia kell...
A szerelemnek múlnia kell
...**

AZ A SZÉP...

Az a szép, az a szép,
Akinek a szeme kék,
Akinek a szeme fekete.
Az a szép, az a szép,
Akinek a szeme kék,
Akinek a szeme fekete.
Lám az enyém, lám az enyém
sötétkék,
mégsem vagyok a babámnak
elég szép.
Az a szép, az a szép,
Akinek a szeme kék,
Akinek a szeme fekete.

AZ ELSŐ VILLAMOS

Már csak néhány
csillag él,
Újságpapírt hord a
szél,
Felébred az állomás és
vár, újra vár.
Dülöngél egy
nagykabát,
Álmosan néz rá a lány,
Szemében még
különös álma jár, ááá.

**Az első villamos már
elindult felénk.
Csilingel,
amerre jár.
Az első villamosra
vár a napsugár ááá...**

Hosszú volt az éjszaka,
Égen, földön folyt a
tánc.
A korbát láncainak dőlt
a csillagász, ááá.

Az első villamos...

AZ LÉGY, AKI VAGY

Hova méysz, hova
futsz, mondd, hogy jó
reggelt!

Ölelj át, a világ
épphogy életre kelt!
Az aki szép, az reggel is
szép,
Amikor ébred még ha
össze is gyúrte az ágy,
Alakul még az igazi kép,
Nézni szeretném a
színek, meg a fény
Hogyan fonnak Rád ma új
ruhát!

**Az légy, aki vagy, érezd
jól magad,
és ha elhajózom hosszú
vizeken,
Néhány kikötő még útba
ejthető,
De úgyis visszaérsz.**

Ébredés, változás,
minden új nap új,
ölelj át, mitől félsz ennyi
hajnalon túl?
Az aki szép, az reggel is

szép,
Amikor ébred még ha
össze is gyúrte az ágy
Ne siess még, ne siess
úgy, mondok valamit, a
tüköröd hazudik,
Nehogy elhidd, hogyha
másnak lát!

Az légy, aki vagy ...

Az aki szép, az reggel is
szép,
Amikor ébred még ha
össze is gyúrte az ágy,
Ne siess még, ne siess
úgy, mondok valamit, a
tüköröd hazudik,
Nehogy elhidd, hogyha
másnak lát!

**Az légy, aki vagy ...
Mindig visszaérsz!**

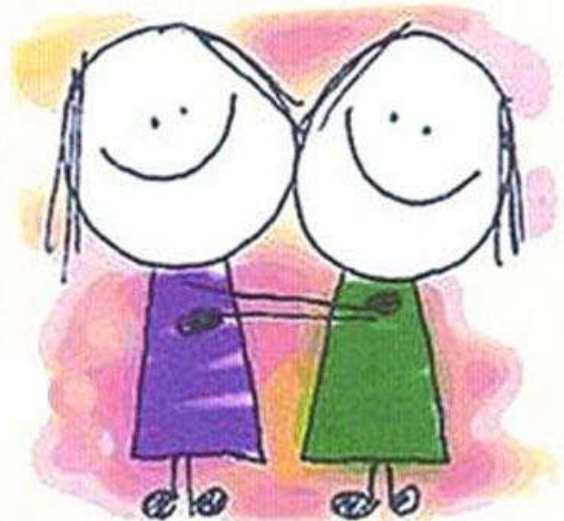
AZÉRT VANNAK A JÓ BARÁTOK

Az esőt felszárítani
úgy sem tudod,
A szelet megfordítani
úgy sem tudod.
Ujjaid közül a kor
Úgy száll mint szürke
por, és a perc hordja
el.

**Azért vannak a jó
barátok,
Hogy a rég
elvesztett álmot
Visszahozzák néked
majd egy szép
napon.
Azért vannak a
jó barátok,
Hogy az eltűnt
boldogságot
visszaidézzék
egy fázós
alkonyon.**

Az álmot meg nem
álmodni úgy sem
tudod,
Az érzést
elhallgattatni úgy sem
tudod.
Ujjaid közt a kor
Úgy száll mint szürke
por, és a perc hordja
el.

**Azért vannak a jó
barátok...**

AZ UTCÁN

Néha furcsa
hangulatban
Az utcát járom
egymagamban,
Nincsen
semmihez se
kedvem,
Érzem azt, hogy
nincs ez rendben
Így...

Vannak, akik
végignéznek.
"szép kis alak"
– így
beszélnek,
Fejükre is
állhatnának,
Érdekelni nem

tudnának
ők.

**Bár tudnám hova,
hova, hova, hogy hova
megyek,
Hova, hova, hova, hogy
hova megyek,
Hova, hova, hova, hogy
hova megyek én!**

Lámpavasnak
támaszkodva
Az embereket nézem
sorba.
Fáradt arccal mind
sietnek
Találgatom, merre
mennek
ők...

Bár tudnám...

Bár tudnám...

Sűrű köd majd gyorsan
felszáll,
Eszembe jut, hátha vársz
rám,
Látod, már nem
tétovázok,
Megyek hozzád, meg
nem állok
Én...

**És most már tudom,
tudom, tudom, hogy
veled leszek,
tudom, tudom, tudom,
hogy veled leszek,
tudom, tudom, tudom,
hogy veled leszek én.**

BADACSONYI SZŐLŐHEGYEN

Badacsonyi szőlőhegyen
Két szál vessző,
Szél fújja, fújdogálja,
Harmat hajdogálja.
Hol a tyúknak a fia?
Talán mind elkapdosta?
Csűr ide, csűr oda,
Kass ki, bárány, kass oda!
Csűr ide, csűr oda,
kass ki, bárány, kass oda!

BALATONI NYÁR

Ültünk a mólón és
néztük,
Hogy járja a táncát a
vízen a fény.
Élveztük, mennyire jó
ez a sablonos helyzet.

Hamburgert ettünk és vártuk,
Hogy jöjjön a fél négy, mert utazunk már.
Itt hagyjuk Zamárdi-felsőt,
Hisz újra csak elmúlt egy balatoni nyár.

Emlékszem, mennyire vártam
A tihanyi révnél azt a kékszemű lányt.
És persze nem jött, de ilyenek a kékszemű lányok.
Beültem inni és észre se vettem az árák színvonalát.
Hozták a számlát és azt hittem, rosszul látok.

**A nyaralás messze száll, sok emlék visszajár.
Hányszor elmúlt már, de újra vár
||: A balatoni nyár, balatoni nyár.: ||**

Csónakban ültünk egy lánnyal és
Lehullott rólunk minden erkölcsi lánc.
Senki sem láthatott minket, mert sűrű a nádas.
Szerelmes voltam és fájt volna
Annak a lánynak az igazság.
Szemébe néztem és azt mondtam, nem vagyok házas.
A nyaralás messze száll...

BALLAG MÁR A VÉN DIÁK

Ballag már a vén diák
tovább, tovább
Isten véletek cimborák
tovább, tovább!
Ez út hazámba
visszavisz,
Filiszter leszek magam
is.
Tovább, tovább, tovább
Fel búcsúcsókra
cimborák!

Ballag már a vén diák
tovább, tovább!
Búcsúzni kell most
cimborák! tovább,
tovább
Az élet hív, a munka
vár,
Itt az óra meg ne állj,
Tovább, tovább,
tovább,
Fel búcsúcsókra még
cimborák!

Csendes már a
tanterem, tovább,
tovább!

Jó remény hajt
szüntelen, tovább,
tovább!
A boldog édes ifjúság
Emléke mindig
visszajár,
Tovább, tovább,
tovább,
Fel búcsúcsókra
cimborák!

BÁJOLÓ

Rebbenő szemmel
ülök a fényben,
Rózsafa ugrik át a
sövényen,
Ugrik a fény is,
gyűlik a felleg,
Surrán a villám, s
már feleselget.

S már feleselget
fenn a magasban,
Fenn a magasban
dörgedelem vad,
Dörgedelem vad,
dörgedelemmel,
Dörgedelemmel, s
kékje lehervad.

S kékje lehervad,
lenn a tavaknak,
Lenn a tavaknak, s
tükre megárad.
S tükre megárad,

jöjj be a házba,
Jöjj be a házba,
vesd le ruhádat.

Vesd le ruhádat,
már esik is kinn,
Már esik is kinn,
már esik is kinn.
Vesd le az inged
mossa az eső,
Mossa az eső
össze szívünket.

**BOLDOG
SZÜLETÉSNAPOT**

Ez a nap más, mint a
többi, ezt te is jól
tudod,
Másként kelt fel a Nap
és másként járt a Hold.
Köszöntünk hát téged,
ha már így együtt
vagyunk,
Ajándékul fogadd el
vidám kis dalunk

Hogy: **Boldog,
boldog, boldog
születésnapot,
Kívánjuk, hogy
legyen még sok ilyen
szép napod!**

Megint egy évvel
öregebb lettél és
bölcsebb is talán,
Őrizd meg az emlékeid

és légy nagyon vidám!
Köszöntünk hát téged,
ha már így együtt
vagyunk,
S ajándékul fogadd el
vidám kis dalunk!

Boldog, boldog...
Tavasza után eljön a
nyár és ősz után a tél
De minden évben eljön
a nap, amikor születted.
Köszöntünk hát téged,
ha már így együtt
vagyunk,
S ajándékul fogadd el
vidám kis dalunk,

Hogy: **Boldog,
boldog, boldog
születésnapot,
Kívánjuk, hogy
legyen még sok ilyen
szép napod!**

BOLDOGSÁG, GYERE HAZA

Két szoba közt a csend,
de végtelen nagy
távolság.

S mi otthonunknak hívtuk
egykor ezt a két szobát.
Esténként úgy vártalak,
tudnod kell, ez nem
panasz,
és nem sírok csak bánt a
cigaretta füst, attól
könnyezem.

**Boldogság, gyere haza!
Késő van, gyere haza!
Honnan jössz, nem
érdekel,
gyere haza csak ennyi
kell!**

Néha féltem, hogyha
nagyon megnéztél egy
csinos lányt,
de elfeledtem mindent,
úgy öleltél éjjel át.
És ma sincs nálam
boldogabb,
ha velem vagy s ez nem
panasz,

és nem sírok ne félj, csak
erős ez a fény, attól
könnyezem!

Boldogság ...

Kinn sűrűbb lett a homály,
az utca zaj is elcsitult,
nézem, ahogy csöndben
álmodik a kisfiunk.
Én gyűlölöm az álmokat,
s te tudod, hogy ez nem
panasz,
és nem tudom miért, hisz
sírni szeretnék,
most mégsem
könnyezem.

**Boldogság, gyere
haza...**

BÓBITA

Bóbita, Bóbita táncol,
Körben az angyalok ülnek,
Békahadak fuvoláznak,
Sáskahadak hegedülnek.

Bóbita, Bóbita játszik,
Szárnyat ígéz a malacra,
Ráül, ígér neki csókot,
Röpteti és kikacagja.

Bóbita, Bóbita épít,
Hajnali ködfal a vára,
Termeiben sok a vendég,
Törpe király fia, lánya.

Bóbita, Bóbita álmos,
Elpihen őszi levélen,
Két csiga őrzi az álmát,
Szunnyad az ág sűrűjében.

CAROLINA

Vele álmodtam, róla
álmodtam az éjjel,
Halkan suttogtam, nevét
suttogtam, Carolina.
Arra gondoltam, milyen
jó lenne, Carolina,
Hogyha itt lenne, mindig
velem, ó Carolina.

Vele álmodtam, róla álmodtam az éjjel,
Halkan suttogtam, nevét suttogtam,
Carolina.
Vele alszom el, vele ébredek, Carolina,
Ilyen szép kislány nincs a világon, mint
Carolina.

**Carolina, Carolina, úgy várlak,
Carolina, Carolina, úgy várlak.
Gyere el hozzám, gyere el hozzám,
És soha többé ne hagyj el,
Carolina, Carolina jöjj el!**

CSINIBABA

Csini-csinibab, csinibaba
csini-csinibaba!

Csinibaba neved felém!
Csinibaba szeress
belém!
Te leszel az
édesangyalom,
őrző angyalom életem
egén.

Csinibaba becézlek én,
Csinibaba te légy enyém!
Ne haragudj kérlek rám
azért
Mert egy csókodért
elepedek én!

Színes karton ruhád
Csupa-csupa tarka virág,
Hangod lágyan ígéz,
Ellenállni nehéz,
Pesti lány vagy és kész.

Szeretem a szemed

színét,
De nem tudom a neved
se még.
Csinibaba, úgy szeretlek
én,
S így nevezlek én.
Csinibaba, légy hát az
enyém!

Színes karton ruhád...

Csinibaba becézlek én...

Színes kartonruhád...

Szeretem a szemed
színét...

CSILLAG VAGY FECSKE

Nem jöttél túl korán
De időm az volt,
Nagy komám lett
És ültünk büfékben,
Várva reád

Egymás hátát ütve,
Italokat küldve
Múltját sem sejtő,
Kékruhás nőknek

**Maradj otthon, nézzél
TV-t
Töksötét vonatokat
mutat minden csatorna
Mennek utas nincs egy
se
Csak a büfékocsiban
állnak (részegen)
Ketten, amelyik rosszul
van az vagyok én
Kár, hogy most
mutatnak az elébb még
Istent dicsértem én**

Nem kezdtünk nagyon
bele
Semmibe, jössz úgyis te
És minek is bármit is

E kis időre

És aztán nem jötté'
Átgyúrtuk életté
Idő komámmal
Ez üldögélést

**Maradj otthon,
nézzél TV-t..**

Végül is mindegy is
Tudtam, hogy nem is
jössz
Este csillag voltál
Nappal meg fecske

Minden föld bevetve
Minden nő rendbe
Na, ezt hagyom itt neked
Te csillag vagy fecske!

**Maradj otthon,
nézzél TV-t..**

CSÖNDED VAGYOK

Most elmondom,
mid vagyok, mid
nem neked.

Vártál, ha magadról szép éneket,
dicsérő éneked én nem leszek,
mi más is lehetnék: csak csönd neked.

E szó jó: csönd vagyok, csönded vagyok.
Ha rám így kedved van maradhatok,
ülhetsz csak tűrve, hogy dal nem dicsér,
se jel, se láng csak csönd, mely éig ér.

S folytatom mid vagyok, mid nem neked,
ha vártál lángot, az nem lehetek,
fölébe hajolj, lásd hamu vagyok,
belőlem csak jövőd jósolhatod.

Most elmondtam mid vagyok, mid nem
neked.

Vártál, ha magadról szép éneket,
dicsérő éneked én nem leszek,
mi más is lehetnék: csak csönd neked.

DOKTOR BUBÓ

Kígyónak lábsó,
madaraknak fogsor
– diktál a beteg,
írja a doktor.

**Beszél majd az
utókor,
kiről?
Ha-ha-ha,
Doktor Bubóról!**

Köhög a harcsa,
reumás a mókus,
nem segíthet
rajta,
csak a
pszichológus!
**Beszél majd az
utókor,
kiről?**

**Ha-ha-ha,
Doktor Bubóról!**

Füllentett a hüllő,
az a vén bolondos,
csak úgy rektor úr
ő,
ahogyan én orvos.
**Beszél majd az
utókor, kiről?
ha-ha-ha,
Doktor Bubóról!**

**Beszél majd
az utókor
Doktor**

Bubóról!

ÉDES KISFIAM

Itt vagy velem, mint egy új remény,
Az éjszakát felváltja a fény,
Csak egy perce élsz,
nézlek boldogan,
Úgy vártam rád, édes kisfiam.

A régi vágy újra szárnyra kél,
Míg dalt susog kint az esti szél.
Minden bánatom eltűnt nyomtalan,
Mosolyogj rám, édes kisfiam.

Egy rózsakert hinti árnyait,
Nincs fontosabb, mint az álmaid,
Még egy szót se tudsz,
mégis annyian
Hisznek neked, édes kisfiam.

Tudom, mindenütt így van ez a nagyvilágon,

*ha egy kisgyerek megszületik.
Mert a kisgyerek egyszer felnő,
s talán sikerül neki,
hogy a könnyeket nevetéssé,
a gyűlöletet szeretetté,
az ellenségeket barátokká változtassa.*

Ezt érzem én, ahogy nézek rád,
Más lesz a föld, más lesz a világ.
Sírnod sose kell, élsz majd gondtalan,
Boldog leszel, édes kisfiam.
Sírnod sose kell, élsz majd gondtalan,
Boldog leszel, édes kisfiam.

EGY CSÓK ÉS MÁŠ SEMMI

Egy csók és más semmi, a vágyam csak ennyi
És csendben elmenni tovább.
Csak egy perc, csak álom,
de én azt sem bánom,
Ha itt ég a számon a szád.
Hisz' máma nincs dráma, nem kell a nagy regény,
Szívünk ma már oly szerény...
Egy csók és más semmi, a vágyam csak ennyi,
És csendben elmenni tovább.

EGY SZÁL HARANGVIRÁG

**Egy szál harangvirág, ennyi csak, mit adhatok,
És kívánok még nagyon sok boldog névnapot.
Nem nagy dolog, mondhatja más, tudom jól, de
mit tegyek?**

Egy szál harangvirág, ez jelzi most az ünnepet.

De látom, téged csak a virág érdekel,
Mit mondok, az sajnós a füledig nem jut el.
De elnézem neked, mert engem szeretsz,
S így rossz ember nem lehetsz.

**Egy szál virág, nem nagy dolog,
De ennyi csak, mit adhatok
És kívánok még nagyon sok boldog névnapot!
2x**

EGYSZERŰ DAL

Néha úgy hiányzik a marihuána,
Mint a hercegnőnek a Don Juan, ha
Az erkélyről a szemébe néz,
Vonzza, mint méhet a méz.

Meg az a srác, akit már te is láttál,
És tudtam jól, utálja magát,
De mégse hittem volna,
hogy a végén
Előveszi a pisztolyát.

**Ez csak egy egyszerű dal,
semmit nem akar,
Néha ilyen is kell.
Ez csak egy egyszerű dal,
semmit nem akar,
De ennél többet nem
árulhatok el.**

Valami szomorú dallam
hangjai halkán
Kísértének éjszakákon át.
Velem vannak és együtt
Dúdolgatjuk a halál dalát.

Hogy ez a szerelem nekem
nem a május.

Én örülök, ha valahogy
túlélem.
A szerelem csak egy
rohadt mágus,
Ha elkapom, úgys
kiherélem.

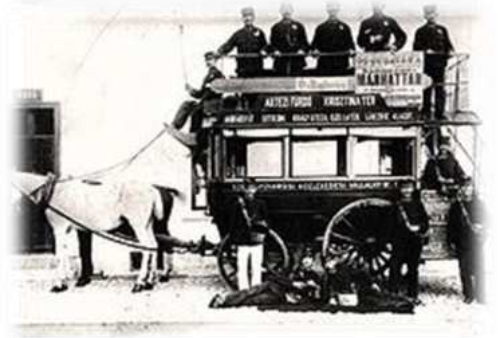
**Ez csak egy egyszerű dal,
semmit nem akar....**

Repülőgépek, óceánok,
A füvek, a fák, a mezők, a
virágok,
A különös álmok, amiket
látok,
Ha egyszer éjjel hiába
vártok.

**Ez egy egyszerű dal,
semmit nem akar...**

ÉJJEL AZ OMNIBUSZ TETEJÉN

Gyere tubicám, ülj ölembe
cicám,
Hisz nincsen abba' semmi
szégyen,
Újítsuk fel, hogy volt régen,
Mikor te meg én, a Liget rejtekén,
Egymásra leltünk szerelem terén!

**Éjjel az omnibusz tetején,
emlékszel kicsikém, de csuda volt.
Lent nyikorogtak a kerekek,
s felettünk nevetett a telihold.
Miközben a lovacsák bandukoltak Budán át,
eloltottam égő ajkad, s a lámpát,
Éjjel az omnibusz tetején,
emlékszel kicsikém, de csuda volt.**

Rügyeztek a fák, te ide adtad a szád,
A Wampeticsben banda játszott
Messziről egy zerkovácot,
Szállt a nóta, szállt, amíg az est beállt,
S az omnicsek ránk száz gyönyörrel várt.

Éjjel az omnibusz tetején...

ELHAGYOM A VÁROST

Magányosan állok egy
sötét udvaron,
Egy régi, ócska lámpa
csendesesen lobog
Sorra kidőlt padok közt
lépkedek,
Kevés a hely, ahova
léphetek.

A sarkon áll egy alak,
rám vigyorog,
Szólni nincs kedvem,
hát tovább indulok,
A régi téren talán vár
még valaki,
Vele jó lesz egy cigit
megosztani.

**Egyszer, egy szép
napon, tudom, hogy
elhagyom
A várost, ahol élek.
Mindent itt hagyok, mit
Miskolc adhatott,
Igen, holnap, holnap
indulok.**

Talán csak
megszokásból indultam
tovább,
Mereven bámultam a
házak ablakát,
A pályaudvar, már egy
megszokott állomás
Az egész egy furcsa
látomás.

Aztán csend, és újra
csend,
A sárga Hold álmosan
figyel.
Tudom, hogy nem
felejtet, mennyit jártam
itt,
Tudom, hogy nem
felejtet, mennyit vártam
itt.
**Egyszer, egy szép
napon...**

EDDA
művek

**ELINDULTAM SZÉP
HAZÁMBÓL**

Elindultam szép
házamból,
Híres kis
Magyarországból.
Visszanéztem
félutamból,
Szememből a
könny kicsordult.

Bú ebédem, bú vacsorám,
Boldogtalan minden órám.
Nézem a csillagos eget,
Sírok alatta eleget.

Én Istenem, rendelj szállást,
Már meguntam a bujdosást,
Idegen földön a lakást,
Éjjel-nappal a sok sírást.

ELMEGYEK, ELMEGYEK

Egy kis patak mindig rohant, s egyre csak énekelt.

Egy sziklafal útjába állt, s a dalnak így vége lett.

Én is így lettem néma víztükör,
Mikor tőlem elmentél.

Nekem többé már a Nap sem tündököl,
Csak ha újra megjönnél.

Elmegyek, elmegyek, milyen úton indulok, még nem tudom.

Elhagyom otthonom, még a jóbarátoktól sem búcsúzom.

Elmegyek, elmegyek, igen megkereslek én, bármerre jársz.

Nem tudom, hogy merre vagy, mégis úgy érzem, hogy engem egyre vársz.

Vasárnap volt, vasárnap volt, amikor elhagytál.

Nekem te nem, csak az a nap, vasárnap volt, meghalt már.

Hozzám így jött el a halott vasárnap,
Mikor tőlem elmentél.

Nekem többé már nem tündököl a nap.
Csak ha újra megjönnél.

Elmegyek, elmegyek....

ERDŐ, ERDŐ

Erdő, erdő, de
magas a teteje.
Jaj, de régen
lehullott a levele,
Jaj, de régen
lehullott a levele,
Árva madár párját
keresi benne.

Búza közé szállt a
dalos pacsirta,
Mert odafönt a
szemeit kisírta.
Búzavirág,
búzakalász
árnyába,
Rágondolt a régi
első párjára.

ERDŐ, ERDŐ, ERDŐ

Erdő, erdő, erdő, marosszéki kerek erdő,
Madár lakik abban, madár lakik, tizenkettő.
Cukrot adnék annak a madárnak,
Dalolja ki nevét a babámnak!
Csárdás kisangyalom,
Érted fáj a szívem nagyon.

Búza, búza, búza, de szép tábla búza,
Annak közepébe kinyílt a rózsa.
Tüskés annak minden ága,
Nem állja a madár lába.
Kedves kisangyalom,
Katona híredet hallom.

ÉRIK A SZŐLŐ

Érik a szőlő, hajlik a vessző,
Bodor a levele.
Két szegénylegény szántani menne, de
nincsen kenyere.

Van veres hagyma
A tarisznyába', keserű magába',
Szolgalegénynek, hej,
a szegénynek de kevés vacsora.

ÉG A VÁROS

||: Ég a város, ég a ház is,
Nem is egy ház,
Hanem száz is,
Tűz! Tűz! Tűz! Tűz!
Jaj, de messze a kanális. :||²

² A képet Zelei Tünde készítette.

ÉVSZAKOK

Volt idő mikor még nem voltál,
S nem éreztem, hogy fájna majd ha nem volnál;
és most látod, féltelek,
őrizek, védelek;
Mert lesz idő meglehet, hogy nem leszel már.

Voltak, akik szerettek, úgy hiszem;
Ma sem tudom végül miért hagytak el;
De téged most már féltelek, szeress úgy hogy jó legyek;
Őrizz meg - elveszek ha nem figyelsz rám!

**Változnak az évszakok, rossz idők, szép napok;
Bújj hozzám, ne hagyj el;
Ha én mennék, ne engedj el.
Változnak az évszakok jó idők, rossz napok;
Bújj hozzám, ne hagyj el;
Ha én mennék, ne engedj el!**

Próbáltam másokkal, máshogyan;
Ma egyik is, másik is messze van;
És véletlen, úgy lehet, de téged már féltelek;
őrizz meg, elveszek, ha nem figyelsz rám!

Változnak az évszakok...

FELÜLRŐL FÚJ AZ ŐSZI SZÉL

Felülről fúj az őszi szél,
Zörög a fán a falevél,
Ugyan babám, hová lettél,
Már két este el nem jöttél.

Már két este el nem jöttél,
Talán a verembe estél,
Nem estem én a verembe,
Véled estem szerelembe.

FÖL, FÖL VITÉZEK A CSATÁRA

Föl, föl vitézek a csatára,
A Szent Szabadság
oltalmára!
Édes hazánkért hősi
vérünk
Ontjuk hullajtjuk nagy
bátran, míg élünk.

Föl, föl látjátok lobogómat,
Indulj utánam robogó had!
Zeng, dörg az ágyú, csattog a kard,
Ez lelkesíti csatára a magyart.

Híres Komárom be van véve,
Klapka György a fővezére.
Büszkén kiáll a csatatérre:
Hajrá huszárok! Utánam, előre!

GÁBOR ÁRON RÉZÁGYÚJA

Gábor Áron rézagyúja
Fel van virágozva.
Indulnak már a tüzérek
Messze a határba.

Nehéz a rézagyú,
Fölszántja a hegyet-völgyet.
Édes rózsám, a hazáért
el kell válnom Tőled.

GEDEON BÁCSI

Fodrász üzlet, pletyka, hangos női csacsogás, locsogás lotyogás, Tartós hullám, tupír, hajfestésre várakozás.

Elvarázsolts meseország az egész, Meseország királya egy őszes úr, kit mindenki becéz:

**Gedeon bácsi, a nők bálványa,
Őt minden hölgyvendég úgy imádja,
Minden asszony keresi a kegyét.
Gedeon bácsi, a női fodrász,
Nagy művész ő, a fő hajszobrász,
Megszépíti a páciens fejét.**

Nem tudom, hogy amit mondok, végül hiszik-e,
Házibort visz néki minden héten Gizike, picike Micike
Salgovácné túrós buktát sütöget,
Azzal akar kedveskedni a mesternek ő egy keveset.

Összevesznek érte naponta a csacsi nők,
Kényes dámák nyomban afrikai emberevők, kannibálok
Tejben-vajban fürdetik az öreget.
Meseország királya egy őszes úr, kit mindenki szeret.

**Gedeon bácsi, a nők bálványa
De otthon őt is az asszony várja,
S ettől szinte elveszti a fejét.
Gedeon bácsi egy sámliin reszket
És csendben átkozza azt a percet
Amikor megismerte a nejét.**

GÉZENGÚZ

Évek óta ismerem
Kiss apukát
Meg a Pisti fiát
El kell mondanom hát:

Mikor kisgyerek volt
Pistike
Foglalkoztak vele
S rá is szóltak néha: te,
te!

**S nevetve mondták,
hogy ez gézengúz,
Akit a papa-mama kézen
húz**

**És aki éjjel-nappal azzal
nyúz,
Hogy övé egyedül ma a
legjobb csúzli!**

**Jó lennél
-szólt néki apuka-, ha jól
ennél!**

**De többet nem is
mondott ó, ennél,
Annyit szólt még, hogy:
rossz ne legyél!**

István lett a Pistike
üstöke, jajj,
Igazán csuda-haj,
De nem ám ez a baj,

Hanem szemtelen
a lányokkal,
S vajon még mit csinál,
Otthon senki nem szól:
betyár!

**Nekik még mindig kicsi
Gézengúz,
Pedig ő nagyfiú már,
rég nem húz,
Aki már réges-régen
pénzért nyúz
S fogadom néki más
kell ma és nem csúzli!**

**Jót tenne,
hogyha az apu
szigorúbb lenne!
Akkor tán
reménykedhetnénk
benne,
Hogy majd jó lesz az ő
gyereke!**

GYÖNGYHAJÚ LÁNY

Egyszer a Nap úgy elfáradt
Elaludt mély zöld tó ölen
Az embereknek fájt a sötét
Ő megsajnálta, eljött közénk

**||: Igen, jött egy gyöngyhajú lány
Álmodtam, vagy igaz talán
Így lett a föld, az ég
Zöld meg kék, mint rég :||**

A hajnal kelt, ő hazament
Kék hegy mögé, virág közé
Kis kék elefánt, mesét mesélt
Szép gyöngyhaján alszik a fény

**||: Igen, él egy gyöngyhajú lány
Álmodtam, vagy igaz talán
Gyöngyhaj azóta ég
Mély tengerben él :||**

Mikor nagyon egyedül vagy
Lehull hozzád egy kis csillag
Hófehér gyöngyök vezessenek
Mint jó vándort fehér kövek

**||: Igen, hív egy gyöngyhajú lány
Álmodtam, vagy igaz talán
Ránk vár gyöngye mögött
Ég és föld között :||**

HA ÉN RÓZSA VOLNÉK

Ha én rózsza volnék, nem
csak egyszer nyílnék,
Minden évben négyszer
virágba borulnék,
Nyílnék a fiúnak, nyílnék
én a lánynak,
Az igaz szerelemnek és
az elmúlásnak.

Ha én kapu volnék,
mindig nyitva állnék,
Akárhonnan jönne, bárkit
beengednék,
Nem kérdezném tőle, hát
téged ki küldött,
Akkor lennék boldog, ha
mindenki eljött.

Ha én ablak volnék,
akkora nagy lennék,
Hogy az egész világ
láthatóvá váljék,
Megértő szemekkel
átnéznének rajtam,
Akkor lennék boldog, ha
mindent megmutattam.

Ha én utca volnék, mindig
tisztá lennék,
Minden áldott este
fényben megfürödnék,
És ha egyszer rajtam
lánckerék taposna,
Alattam a föld is sírva
beomolna.

Ha én zászló volnék,
sohasem lobognék,
Mindenféle szélnek
haragosa lennék,
Akkor lennék boldog, ha
kifeszítenének,
S nem lennék játéka
mindenféle szélnek.

HALLELUJA

Hallom létezett egykor
egy titkos akkord,
Amit Dávid játszott és az
Úr kedvére volt,
S bár téged nem érdekel,
elmondom újra.
Az ötös követte a
négyeset, egy moll, egy
dúr, s máris megszületett
S a király zavarban
súgta: **Halleluja...**

És volt idő, hogy
elmondtad még,
Hogy ott, belül milyen a
helyzet épp,
De ezt már sose hallom
tőled újra.
Pedig úgy költöztem én
beléd,
Hogy galambot hoztam,
hogy Nézd, de szép.
És együtt lélegeztük:
Halleluja. Halleluja...

Mondod, a nevet csak
bitorlom,
S én azt a nevet még
csak nem is tudom,

Halleluya

De mit számít neked, ha
bárki tudja!?
Mert minden szóban fény
ragyog,
És mindegy melyiket
hallgatod,
Hogy Szent, vagy
összetört a **Halleluja.**
Halleluja...

Én próbáltam, hát ennyi
telt,
Kezemre érintés nem
felelt,
Igazat mondok, bármily
szép, vagy csúnya.
S bár meglehet, hogy
tévedek,
A dal ura elé úgy
léphetek,
Hogy nyelvemen nincsen
más, mint: Halleluja.
Halleluja. Halleluja... 4x

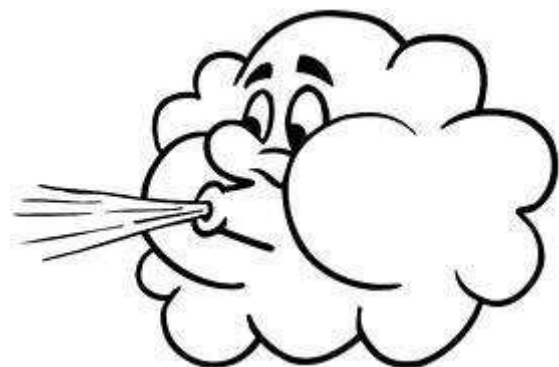
HEJ, DUNÁRÓL FÚJ A SZÉL

Hej, Dunáról fúj a szél,
Szegény embert mindig ér.

Dunáról fúj a szél.

Ha Dunáról nem fújna,
Olyan hideg nem volna.

Dunáról fúj a szél.

Hej, Jancsika, Jancsika,
Miért nem nőttél nagyobbra?

Dunáról fúj a szél.

Nőttél volna nagyobbra,
Lettél volna katona.

Dunáról fúj a szél.

HOGYHA NÉKEM SOK PÉNZEM LESZ

Hogyha nékem sok pénzem lesz,
felülök a repülőre.

Úgy elszállok mint a fecske,
magasan a levegőben.

Amerre én járok, bámul a világ,
irigylik a sok pénzt, amit költök rád.

Én a sok pénzt nem sajnálom,
csak te légy a kicsi párom!

HO-HO-HO- HORGÁSZ

Ha itt a nyár, ugye
komám

A szív a víznek
szalutál,
És vígan lépked,
akár a tornász,
Így megy a nagy
ho-ho-ho-horgász.

Bátran rikkant:
puhányok ho-ho-ho-ho-ho,
Megint csak ho-ho-ho-ho...

Van itt csali, s egy-két horog,
Az eszem pedig jól forog,
S csejt a cselre
Kiválón sorjáz,
Ravasz a nagy ho-ho-ho-horgász!

Városbéli puhányok, nyavalyások
Ha gyötör a láz,
Fületek nyissátok gyorsan, hallgassátok,
Amit most néktek, hallgassátok,
Amit most néktek eldalol a ho-ho-ho-nagy-
horgász!

HULL A SZILVA

Hull a szilva a fáról,
most jövök a tanyáról,
Ej, haj, ruca-ruca kukorica derce.

Egyik ága lehajlott,
az én rózsám elhagyott,
Ej, haj, ruca-ruca kukorica derce.

Kis kalapom fekete,
páva tolla van benne,
**Ej, haj, ruca-
ruca
kukorica
derce.**

HULL AZ ELSÁRGULT LEVÉL

Fúj a szél és én
csak ballagok,
Körülöttem néma
csillagok,
Meg sem kérdi
tőlem senki sem:
Merre mentél kedvesem?
Esik eső és én ballagok,
Néhány elmúlt percre
gondolok,
Kérdezem a tűnő felleget:
Otthonod most hol lehet?

Többé már nem sirat úgy
hidd el téged senki sem,
Mint ahogy én siratlak
azóta is szüntelen.
Nem szégyellem, s
mellettem

**Hull az elsárgult levél,
Sír a fáradt őszi szél,
Mondd, hogy nem múlt
minden el,
Mondd,
hogy néha
könnyezel.**

Sáros úton egyre
lépkedek,
Körülöttem boldog
emberek,
Elmesélni nékik nem
tudom,
Milyen nagy a bánatom.

Többé már nem sirat úgy
hidd el téged senki sem,
Mint ahogy én siratlak
azóta is szüntelen.
Nem szégyellem, és
egyre

Hull az elsárgult levél...

Fúj a szél és én csak
ballagok,
Nem tudom, hogy éppen
hol vagyok.
Rád találni vágyom
szüntelen,
Merre mentél
kedvesem?

Merre mentél kedvesem?

ICIPICI HÁZIKÓ

Egyszer volt, hol
nem volt, egy
icipici házikó,
Icipici
házikóban,
icipici ágyikó.

Ottan élt
éldegélt, egy
icipici lencsilány,
Icipici anyukával, túl az Óperencián.
Icipici lencsilányka, lencsibabát
ringatott,
Anyuka is ezt csinálta s boldogságban
éltek ott.

Amikor este lett, az icipici lányka félt,
Icipici anyukája mondott egy mesét.

HÜTLEN

Ment a hűtlen nehéz fejjel,
Visszamenne, de ő már nem
kell,
Érzi, hálátlan lett sorsa,
Keserű könnye arcát mossa.

Arra gondol, őt ki szerette.
Ha szerette, el mért
engedte?
Vissza nem jön többé soha,
Bárcsak békén hagyták
volna.

**Minden hajnal övé marad.
Látja szállni a madarakat.
Hosszú, hosszú ideje vár.
Nem számolja a napokat
már.
De amíg él, el nem felejt,
hogyan a múltat ki nem
tépheti
szívéből.
De amíg él, el nem felejt,
hogyan a múltat ki nem
tépheti
szívéből.**

Megállt egyszer, visszanezített
Nézte, nézte a messzeséget.
Sárga lámpák jelzik útját.
Otthon hagyta minden
múltját.

Ment a hűtlen nehéz fejjel.
Tudja jól, hogy ő már nem
kell.
Ég veletek! Más nem
mondott.
Szeme túlragyogott minden
csillagot

**Minden hajnal övé marad.
Látja szállni a madarakat.
Hosszú, hosszú ideje vár.
Nem számolja a napokat
már.
De amíg él, el nem felejt,
hogyan a múltat ki nem
tépheti
szívéből.
De amíg él, el nem felejt,
hogyan a múltat ki nem
tépheti
szívéből**

IMÁDOK ÉLNI

Imádok élni, imádok
élni,
Imádok nyári estén
csillagokra nézni.

**Lalla la-la, lalla la-
la,
De jó, hogy élek!**

Imádok adni, imádok
kapni,
Imádok önfeledten
boldogan kacagni.

**Lalla la-la, lalla la-
la,
De szép az élet!**

Imádom azt, ha
csókot adsz,
Imádom, hogyha
reszket ajkad
ajkamon.
Ha szól a jazz,
imádom ezt,

Ezerszer el kell
mondanom.

Imádok élni, imádok
élni,
Imádok bátor szívvel
semmitől se félni,
Várni terád, vigyázni
rád,
Szeretni téged.

**Lalla la-la, lalla la-
la, De jó, hogy élek!**

**ILYENEK VOLTUNK,
VADAK ÉS JÓK,**

Előtted nem titok,
Hogy nem voltunk
angyalok.
És úgy, mintha nem fájna
semmi kín,
Táncoltunk az öröm
romjain.
És néha éber reggeleken
Tudtuk, hogy vár ránk a
szerelem.

**Ilyenek voltunk, vadak
és jók,
Bűnösök közt is
ártatlanok.
Ilyenek voltunk, és
marad egy jel,
Amit itt hagyunk, ha
indulni kell.**

Nem féltünk semmitől,
Bár száz tervünk
összedőlt.
Mi mégis észrevétlenül
Tűrtük, hogy arcunkra
ránc kerül,
De néha éber alkonyokon
Tudtuk, hogy vár ránk a
nyugalom.

Ilyenek voltunk, vadak

**és jók,
Bűnösök közt is
ártatlanok.
Ilyenek voltunk, és
marad egy jel,
Amit itt hagyunk, ha
indulni kell.**

Ilyenek voltunk, emlékezz
ránk,
Ilyenek voltunk,
emlékezz, emlékezz ránk!

Ilyenek voltunk...

INDULJON A BANZÁJ

Egy tenyérnyi hely
sincsen szabadon,
Huszedik századi jelek
a falakon.

A fiúk, a lányok most
összejöttek -
Hanyagok és
jólöltözöttek.

**Hát induljon a banzáj,
Essen szét a ház,
Legyen úrrá rajtunk
az aktuális láz!**

Nyugati a zene, de
keletre tart
És nem állja útját se
tenger, se part.
Persze nem biztos,
hogy jól tesz neked,

Ha kiszolgálják az
ízlésedet.

**Hát induljon a banzáj,
Essen szét a ház,
Legyen úrrá rajtunk
az aktuális láz!**

Egyszerre dzsungel,
Egyszerre sivatag,
A múltad beszédes,
A jövőd hallgató.
Egyszerre sivatag,
Egyszerre dzsungel,
Jövőd még nincsen,
A múltad már nem kell.

**Hát induljon a banzáj,
Essen szét a ház,
Legyen úrrá rajtunk
az aktuális láz!**

ISKOLATÁSKA

Egyik hétfő délelőtt
Peti áll a ház előtt.
Melyik útra lép,
Komoly most a tét.
Peti áll a ház előtt, szíve
jobbra húzza őt,
Balra van az iskola, esze
súgja: menj oda!

**De nehéz az
iskolatáska,
ilyen szép napos
délelőtt.**

**Peti áll a válaszra
várva,
hátha lesz, ki
megszánja őt!**

Arra ment egy kisleány,
Peti sosem látta tán.
Az eszem jobb, ha a szív
vezet...

Felcsillant a két szeme:
inkább tartok ő velem!
S elindult a lány után,
bármilyen is ezután...

**De nehéz az
iskolatáska, ilyen szép
napos délelőtt...**

**És elindult fürgén a
lába, ballagott a kislány
mögött.**

Ó de szörnyű pillanat,
rászedtetted jól magad,
Épp ott állnak ők az
iskola előtt.

Ez a nap már
tönkrement, a kislány
iskolába ment.
Hát most mit tegyek? Én
is felmegyek.

**Könnyebb már az
iskolatáska, lehet szép
napos délelőtt.
Együtt járnak most
iskolába,
s Peti mindig megvárja
őt.**

JAJ DE JÓ A HABOS SÜTEMÉNY

Jaj de jó a habos sütemény,
mogyoró van az ő tetején!
Ilyet én nem kapok, s ha ezért zokogok
tudom sajnálnak az angyalok.

Nekem nincs apukám, anyukám,
csak egy fél kifli az uzsonnám,
s közben jó édes krém illata száll felém:
jaj de jó a habos sütemény!

JAJ, DE MAGAS EZ A VENDÉGFOGADÓ

Jaj, de magas, jaj, de magas ez a vendégfogadó!

Van-e benne, van-e benne barna kislány eladó?

Jaj, de magas, jaj, de magas ez a vendégfogadó!

Van-e benne, van-e benne jó vörösbor eladó?

**Ha nincs benne barna kislány eladó,
Dűljön össze ez a vendégfogadó! 2x**

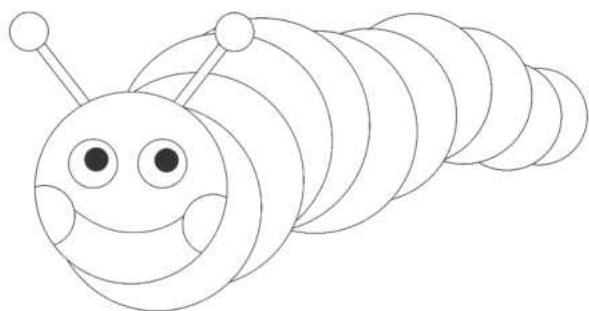
**Ha nincs benne jó vörösbor eladó,
Dűljön össze ez a vendégfogadó! 2x**

JÁNOS BÁCSI A CSATÁBAN

János bácsi a
csatában,
János bácsi a
csatában,
János bácsi a
csatában
Elesett egy
fűszálban.

Arra ment egy
indiánus,
Arra ment egy
indiánus,
Arra ment egy
indiánus
És szívébe
lándzsát szúrt.

János bácsi testét
kukacok eszik,
János bácsi testét
kukacok eszik,
János bácsi testét
kukacok eszik
És az egyik
felkiált:

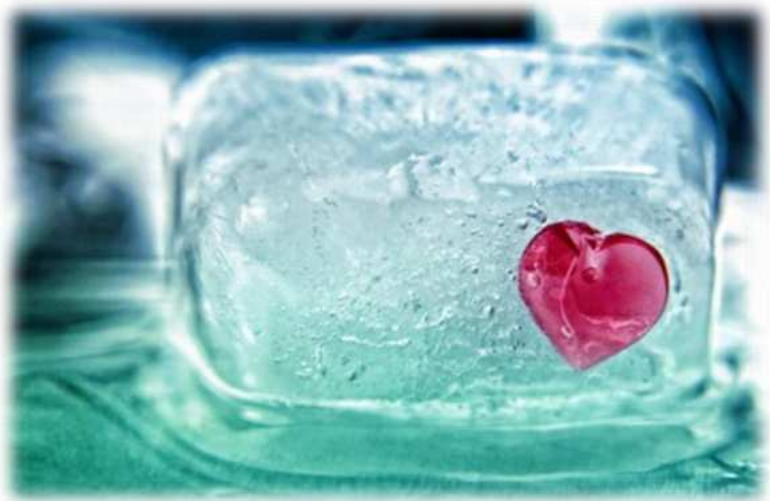
Glóri, glóri alleluja,
Glóri, glóri alleluja,
Glóri, glóri alleluja,
Ez az ember már
csak csont.

JÉGSZÍV

Csábít egy éj, egy
sejtelmes
látomás,
Csábít egy arc,
mit egyszer kell,
hogy láss,
És a szem, mit
láttam már
valahol,
És kék, és olyan szép.
És a száj, mi most más
szívéhez szól:
Tiéd volt az arc, tudom
most már jól,
És azóta...

**Jégből vagyok,
talán fel sem olvadok,
Hát nyújtsd két kezed,
olvaszd fel jégszívemet!**

Ha valami fáj, nem érzem
régen már,
És ez a láz csak
álmomban éget tán...
És az arc, tudd meg,
hogy tiéd!
Hívj! Nekem ennyi elég.

És a száj, ha hozzám szól
majd még,
Meg kell értsed hát, ennyi
épp elég,
Te biztosan látod...

Jégből vagyok...

Tudd meg hát, sosem
éreztem még,
hogy szívem, szívem
tisztá jég.
Hideg a nyár, vagy forró
lehet a tél,
Nem segíthet más, csak
ha értenél,
Te biztosan látod...

Jégből vagyok...

JÖJJ KEDVESEM

Jöjj kedvesem, gyere, mondd el, mit érzel,
Titkolni kár, hisz látom én.

Jöjj kedvesem, gyere, mondd el, mit érzel,
Az élet nem lányregény.

Jöjj kedvesem, hiszen szép szemed könnyes,
Úgy érzem, mást akartál.

Jöjj kedvesem, hiszen szép szemed könnyes,
Úgy érzem, most csalódtál.

**Ne legyél bánatos, én komolyan gondolom,
Hogy hozzám tartozol, és én hozzád tartozom.
Meglátod, rendbe jönnek majd a dolgaink,
Lesznek még szép napjaink.
Meglátod, rendbe jönnek majd a dolgaink,
Lesznek még szép napjaink.**

Jöjj kedvesem, gyere, bújj ide mellém,
Ölelj meg úgy, ahogy rég.

Jöjj kedvesem, gyere,
bújj ide mellém,
Szeress most úgy,
ahogy rég.

Ne legyél bánatos...

JÖJJ VISSZA VÁNDOR

Elment a vándor
elvitte zsákjában a nyár
minden ízét
erdők lombját és a rét
tarka színét
mindent eltakar az ősz
s mi várunk bűvös
kábulatban

Elment a vándor
útján a fecskék darvak
mind elkísérték
elment messze, hol a
fű zöld s az ég kék
hol nem tudják mi a hó
a nyár forró és
mozdulatlan

Elmentek messze, mert
ott a szívekbe nem
költözik a tél
a vándor s a darvak
most mind arra várnak,
hogy elmúlik a dér

s újra visszatérnek a
lángok a fények
szívünkbe új remények
mind visszatérnek
régen elfelejtett
emlékek égnek
ha a tavasz közelít

Elmentek messze...

**Jöjj vissza vándor
Hozd vissza
szívünkbe a nyár
édes ízét
Erdők lombját és a rét
tarka színét
Hozd el szívünkbe a
nyár melegét. 2x**

KERTÉSZ LESZEK, FÁT NEVELEK...

Kertész leszek, fát nevelek,³
Kelő nappal én is kelek. Lá...
Nem törődöm semmi mással,
Csak a beoltott virággal. Lá...

Minden beoltott virágom
Kedvesem lesz virágáron. Lá...
Ha csalán lesz, azt se bánom,
Igaz lesz majd a virágom. Lá...

**Ha már elpusztul a világ,
Legyen a sírjára virág.
Ha már elpusztul a világ,
Legyen a sírjára virág.**

Tejet iszok és pipázok,
Jó híremre jól vigyázok. Lá...
Nem ér engem veszedelem,
Magamat is elültetem. Lá...

Ha már elpusztul a világ...

Kell ez nagyon, igen nagyon
Napkeleten, napnyugaton. Lá...
Ha már elpusztul a világ,
Legyen a sírjára virág. Lá...

Ha már elpusztul a világ...

³ A képet Zelei Tünde készítette.

KÉT SZÁL PÜNKÖSD RÓZSA

Két szál pünkösdrózsa
Kihajlott az útra,
El akar hervadni,
Nincs ki leszakítsa.

Nem ám az a
rózsa,
Ki a kertben
nyílik,
Hanem az a
rózsa,
Ki egymást
szereti!

Nem szeretlek másért,
Két piros orcádért,
Szemed járásáért,
Szád mosolygásáért!

KICSIT SZOMORKÁS...

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Kicsit belém szállt a
boldogtalanság,
Kicsit úgy érzem
magam, mint a durcás
kisgyerek,
Kinek elvették a játékát.

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Kicsit borús lett ez a
bűbajos világ,
Kicsit elbántak velem,
no de történt már ilyen,
Szívem harag nélkül
gondol rád.

**Gyere-gyere-gyere
drága cimborám
Gyorsan vigasztalj,
Látod: összeroppanok
már!
Gyere-gyere-gyere
drága jó gitár,
Kell egy vigasz dal,
Amitől a panasz
hamarosan odébb áll!**

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Olyan szokatlan a
boldogtalanság,
Kicsit megrázom
magam, s ugye minden
rendben van,
Újra emelt fővel nézek
rád.

Gyere-gyere...

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Kicsit belém szállt a
boldogtalanság,
Kicsit megrázom
magam, s ugye minden
rendben van,
Újra emelt fővel nézek
Rád!

KISLEÁNY

Ó, kisleány, te nem vagy kis leány,
Gondolom, hogy tudod már miért, igen.
Ó, kisleány, te nem vagy kis leány,
Jól tudod, hogy mit miért teszel velem.

**Gyere, gyere, s felejtse el, hogy szerettél már mást,
Talán én is elfelejtem a sok-sok csalódást – ó, igen...
Gyere, gyere, szoríts meg és legyél nagyon jó,
Amit nékem te tudsz adni, az ki nem mondható.**

Ó, kisleány, drága kisleány,
Úgy látom, hogy megértjük egymást, igen.
Ó, kisleány, te nem vagy kis leány,
Jól tudod, hogy mit miért teszel velem.

Gyere, gyere...

KIS KECE LÁNYOM

Kis kece lányom fehérbe vagyon,
fehér a rózsza, kezébe vagyon.

**Mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony,
mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony!**

Citrusi menta, kajtali rózsza
Elmennék táncba, ha szép lány volna.

**Mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony,
mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony!**

KÖR KÖZEPÉN ÁLLOK

Kör közepén állok,
Körbe vesznek jó
barátok,
Körbevesznek jó
barátok és rosszak.
Kör közepén állok,
Így könnyen eltaláltok
Így könnyen eltaláltok,
rosszak.

**Ha egyszer
odébbállok,
A kör közepéből
majd hiányzok,
Rám többé nem
találtok, rosszak.**

Bohóc vagyok, de
bátor,
Pofonoktól ég az
arcom
Pofonoktól piros az
arcom, kaptam.
Nem adom fel,
tudjátok
Láthatatlan, lapos
sumákok
Istenem, de sokan

vagytok, rosszak!

**Ha egyszer
odébbállok...**

Hitványak az álmok,
Ha mindent eltakartok,
Fekete függöny mögé
zavartok, rosszak.
Könyöröghetek
bárhogy,
Éles késsel rám
vadásztok,
Ha megtaláltok,
kicsináltok, rosszak.

**Ha egyszer
odébbállok...**

KÖZELI HELYEKEN...

Közeli helyeken, dombokon, hegyeken,
kibelezett kőbányák üregében.

Közeli helyeken, dombokon, hegyeken,
Most is visszhangzik a léptem.

Itt ül az idő a nyakamon,
Kifogy az út a lábam alól.

Akkor is megyek, ha nem akarok!

Ha nem kísér senki utamon.

Arcom mossa eső és szárítja a szél.

Az ember mindig jobbat remél.

Porból lettem s porrá leszek,

Félek, hogy a ködbe veszek.

**KÜLÖNÖS ÉJSZAKA
VOLT**

**Különös éjszaka volt
Csak miénk volt a
sziget,
A sétányon senki se
járt.
Valahol lágy zene
szólt,
Mi csak néztük a
vizet
És mindkettőnk egy
szóra várt.**

Aztán se szó, se
beszéd
Jöttél mind közelebb
Míg az ajkad a
számhoz ért.
Azóta úgy érzem én,
Most már bármi is ér
Nékem érdeemes volt
élni ezért.

**Micsoda éjszaka volt
Fények úsztak a
Dunán**

**Mint játékos
papírhajók.
Nem látta más, csak
a hold
És a fények a Dunán,
Hogy így történt az
első csók.**

Hozhat még elém az
élet
Ezer pompás, új
csodát
Nem felejttem, amíg
csak élek
Azt az egy édes, nyári
éjszakát.

**Különös éjszaka
volt...**

LAKODALOM VAN A MI UTCÁNKBAN

Férjhez megy a falu legszebb lánya.

||: Hivatalos vagyok oda én is,

Nem mennék el, ha százszor üzennék is. :||

Vége van már a
lakodalomnak,
Nagy bánata van a
menyasszonynak.

||: Forgatja a
karikagyűrűjét,

Sajnálja a régi szeretőjét. :||

Este viszik a menyasszony ágyát,
Elvesztették a nyoszolya lábát.

||: Addig babám nem fekszel az ágyra,

Míg meg nem lesz a nyoszolya négy lába. :||

LEGYETEK JÓK, HA TUDTOK

Végre elmúlt, ennek is vége,
Az iskola udvara üresen áll.
Vége az évnek, pont ez a
lényeg,
A csomagom kész van, a
kүszöbön áll.

Oly nehéz most jónak lenni,
El se tudnád képzelni,
Annyi mindent meg kell
tenni,
De nem ígérem, hogy jó
leszek.

Semmi jóból most ki ne
hagyjál,
Nem tart soká a hetedik
nyár.
Ha néha durva volt is a
játék,
Nem mutattam, de nekem is
fájt.

Oly nehéz most jónak lenni,
El se tudnád képzelni,
Annyi mindent meg kell
tenni,
De nem ígérem, hogy jó
leszek.

**Az az egy fontos: legyetek
jók most,
Már nem kell túl sok a
holnaphoz;
Legyen szent most
nekünk a játék,
Legalább egyszer még!
Az az egy fontos: legyetek
jók most,
Már nem kell túl sok a
holnaphoz;
Legyetek jók, ha tudtok,
A többi nem számít.**

Ugye tényleg nem fog fájni,
Ha majd végre nagy leszek,
Ugye másképp fogom
gondolni,
Azt, hogy milyenek a
felnőttek?

Az az egy fontos...

Semmi jóból most ki ne
hagyjál...

Oly nehéz most jónak
lenni...

Az az egy fontos...

LÖKD IDE A SÖRT

Amíg a munka becsület dolga
Én tisztességgel megszomjazom.
De amíg élek, bár rövid az élet,
Én vizet már nem iszom!

**Lökd ide a sört, ide a sört, ide a sört,
Lökd ide a sört, ide a sört, ide a sört!**

Az Arany Ökörben, a haveri körben
A sikereim mind értékelik,
Mer' az a férfi, aki nem dől ki,
Vigasztal ez a hit.

Lökd ide a sört...

Szabadidőmben a törvényes
nőmmel
Jogok alapján rendelkezem.
(Jól meg verem!)
S ne mondja senki, hogy mit
kéne tenni,
Amikor én fizetek!

Lökd ide a sört...

MAGYARORSZÁG

**Van egy ország,
ahol álmomban
jártam:
Magyarország,
ahol az arcodban
láttam
a magam arcát.**

Az ölelésben bőség,
az igaz ügyben hűség
voltál.
Én ezt az arcot már őrzöm,
Magyarország!
Hiszek az álmomban egy
életen át...

Magyarország!
Te vagy a szívembe írva.
Magyarország!
Te vagy a lelkemre bízva.
Magyarország,
hát te vezess most engem,
és amit meg kell tennem,
segítsd!
Legyél a holnapban rejlő
bizonyosság!
Én csak az életem bízom
rád...

**Van egy ország,
ahol álmomban jártam:
Magyarország,
ahol az arcodban láttam
a magam arcát.
Gyere és egyszer végre,**

**amikor új nap
ébred,
te várj!
Gyere és bújj
hozzám újra
Magyarország!**

**Én ezer év óta várlak
már...**

Magyarország!
Idegen földön ha járok,
Magyarország,
velem az út is megfordul
haza hozzád.

**Velem az ősök kérnek,
engedd, hogy benned
éljek
tovább,
ahogyan ők élnek
bennem,
Magyarország!
Milliók áldása szálljon rád!**

Velem az ősök kérnek...

**Legyél a holnapban rejlő
bizonyosság!
Én csak az életem bízom
rád!**

**Legyél a holnapban rejlő
bizonyosság!
Milliók áldása szálljon rád!**

MAMA, KÉRLEK

Mama, kérlek,
meséld el nekem,
Hogy hogyan
kezdődött az
életem!

Véletlen volt, vagy
gondoltál reám
Azon az édes éjszakán?

**Hisz jól tudod, nem
kértelek.
Nem kértem tőled az
életet.
S még mielőtt majd
egyszer meghalok,
Még tudnom kell, miért
vagyok.**

Mama, kérlek, meséld el
nekem,
Hogy milyen volt az első
szerelem!
Érezted azt, amikor
téged elhagyott,
Milyen jó, hogy én még
nem vagyok?

Mama, kérlek, azt mondd
meg nekem,

Akartad-e azt,
hogy így legyen!
Én azt hiszem,
hogy véletlen
csupán,
Hogy éppen ő az
én apám.

**Hisz jól tudod, nem
kértelek.
Nem kértem tőled az
életet.
S még mielőtt majd
egyszer meghalok,
Még tudnom kell, miért
vagyok.**

Mama, látod zavarban
vagyok,
Most megint egész
másra gondolok.
Lesz majd talán, igen,
lesz majd valaki,
És tőlem is ezt kérdezi.
Mit mondjak én akkor
neki?
Mit mondjak én?

MÁR MINÁLUNK BABÁM

Már minálunk babám,
már minálunk babám
az jött a szokásba,
hogy nem szedik a
meggyet, nem szedik a
meggyet fedeles
kosárba.

Felmegy a legény a
fára, a meggyfa
tetejére,
lerázza a meggyet, Te
meg babám szedjed a
rózsás kötényedbe!

Már minálunk babám,
már minálunk babám
az jött a szokásba,
hogy nem szedik a
makkot, nem szedik a
makkot fedeles
kosárba.

Felmegy a legény a
fára, a makkfa tetejére,
lerázza a makkot, te
meg babám babám
kapkodd a rózsás
kötényedbe!

Már minálunk babám,
már minálunk babám,
az jött a szokásba,
hogy nem szedik az
ananászt, nem szedik
az ananászt fedeles
kosárba.

Felmegy a legény a
fára, az ananászfa
tetejére,
lerázza az ananászt, te
meg babám kaparászd
a rózsás kötényedbe!

MERT A NÉZÉSÉT, MEG A JÁRÁSÁT

Szegény vagyok, szegény
vagyok, szegénynek
születtem,
Az én babám, az én babám, a
legszebbik kincsem.

**Mert a nézését meg a járását, csípőjének a ringását,
Száz aranyért nem adnám, száz aranyért sem adnám! 2X**

Az én babám, az én babám, a falu legszebb lánya.
Hogyne volna, hogyne volna, hisz én vagyok a párja!

Mert a nézését.... 2X

Bekötöm lovamat piros almafához,
Bekötöm szívemet gyöngé Violámhoz.
Lovamat eloldom mikor a Hold felkel,
Mert te tőled én Violám csak a halál old el!

Mert a nézését.... 2X

Chorro simas, chorro simas, chorreske rakhadyilem.
Muri gazhi, muri gazhi chordas mange love.
**Adyes aba barvajlem, lashe khuren me kindem,
Thaj bikindem, pharudem, muri baxt me zumadem. 2X**

MÉZGA GÉZA

Néha légy bolond, egy kicsikét
Elrepül úgy a szürke gond,
Derül az ég!
Van abba valami báj,
Hogyha kacag a máj,
Szárnyal a kedv, mint a kacsamadár!

Légy vidám, vagány akár egy srác,
Fújd meg a tülköt, trombitálj, valamit játssz!
Ha baj van még se legyen soha kedélyed lőporos!
Ne is figyelj oda, mint mond egy főokos!
Szerintem az bolond, ki téged mindezért paprikajancsinak mond!

Mézga Géza vagyok, nem lopom a napot,
De nyakamon a csacsika család.
Elég nagy a rakás, de kicsi a lakás
És nem forgatja mesekacsaláb.

**Van minálunk hajcihő, kitűnő hangulat,
Olyan, mint a vadnyugat: zenebona, ricsaj!
Papa, mama, gyerekek csupa szív, szeretet!
Egy se nyafog, kesereg tréfa csupán a baj!**

Kriszta tiszta gyagya, mert vizes az agya,
Bemutatom lüke Aladárt.
Folyton marja, böki, mint cicust a Blöki,
Itt nincs elásva még a csatabárd.

Van minálunk hajcihő...

MI VAGYUNK A GRUND

Nagy a világ, az égig
ér
De van ez a föld, ami a
kezünkbe fér
Itt nevet a nap sugara
ránk
Rajzol egy pályát a
deszkapalánk

És a tér, és a nyár, és
a fák, az akác
És a kert, és a ház, és
a házból a srác
Te meg én ugye szét soha
nem szakadunk
Gyere mond, hogy a grund
mi vagyunk

**Álljunk bele ha kell, bármi
jöjjön is el
Legyen szabad a grund
Véssük ide ma fel, hogy
megmarad ez a hely
Vagy egyszer belehalunk**

Nagy a világ, és rá se ránt,
Hogy errefelé a követ ki
veti ránk
Ha közel a vész, nem
remeg a szánk
Lefogjuk győzni nekünk ez
a hazánk

Ez a pad, ez a fal, ez a pár
farakás
Ez a dal, ahogy nő, ez a
szívdobogás
Ez a jel, innen el soha nem
szaladunk
Gyere mond, hogy a grund
mi vagyunk

Álljunk bele ha kell...3X

**Miért félnénk, miért
élnénk,
Ha nem egy álomért?
Miért félnénk, miért
élnénk,
Ha nem egy álomért?**

MICIMACKÓ

Egy napon, mikor
Micimackónak semmi
dolga nem akadt,
Eszébe jutott, hogy
tenni kéne valami
nagyon fontosat.
Elment tehát
Malackához, hogy
meglesse, mit csinál,
De Malackánál éppen
akkor senkit nem
talált.

Így hát elindult
hazafelé, miközben
sűrűn hullt a hó,
S arra gondolt, hogy
otthon talán akad
Egy kis ennivaló,
S hogy kimelegedjék,
ugrándozott, s jó
nagyokat lépett,
S a hidegre való

tekintettel énekelni
kezdett.

**Minél inkább
havazik, annál
inkább hull a hó,
Minél inkább hull a
hó, annál inkább
havazik.**

**Hull a hó és hózik,
Micimackó fázik,
Hull a hó és hózik,
Micimackó fázik.**

MOST ÉLSZ

Olvad az idő, mint a halvány jégvirág,
és a tűnő boldogság majd véget ér.
Ott állsz egyedül, falevél a dombtetőn,
álmos holdfény rád köszön, s elfúj a szél.
De addig van remény, minden perc ünnepel,
hisz mindig van remény, hinni kell, ó hidd hát el!

**Most élsz, most vigyázz, hogy jól csináld,
mert a legapróbb hibád megbosszulja
önmagát!**

**Most élsz, most örülj, hogy szép a nyár,
most örülj, hogy van ki vár, és a két karjába
zár!**

Múló örömök sivár létünk színpadán,
mikor egy szó hallatán dobban a szív.
Sajnos vége lesz, tudjuk már a kezdetén,
túl az álmaink ködén a semmi hív.
De addig van remény, minden perc ünnepel,
hisz mindig van remény, hinni kell, ó hidd hát el!

Most élsz, most vigyázz...

MOST MÚLIK PONTOSAN

Most múlik
pontosan,
Engedem,
hadd menjen,
szaladjon
kifelé

belőlem,
gondoltam egyetlen.
Nem vagy itt jó helyen,
nem vagy való nekem.
Villámlik mennydörög,
ez tényleg szerelem.

Látom, hogy elsuhan
felettem egy madár,
tátongó szívében
szögesdrót,
csőrében szalmaszál.
Magamat ringatom,
míg ő landol egy
almafán,
az Isten kertjében
almabort inhalál.

Vágtatnék tovább veled
az éjben
az álmok foltos indián
lován.
Egy táltos szív remeg a
konyhakésben,

talpam alatt sár és
ingovány.

Azóta szüntelen
őt látom mindenhol.
Meredten nézek a
távolba,
otthonom kőpokol.
Szilánkos mennyország,
folyékony, torz tükör.
Szentjánosbogarak
fényében tündököl.

Egy indián lidérc kísért itt
bennem.
Szemhéjain rozsdás
szemfedő.
A tükrökön túl, fenn a
fellegekben
furulyáját elejti egy
angyalszárnyú
kígyóbűvölő.

NÁD A HÁZAM TETEJE

Nád a házam
teteje, teteje,
rászállott a
cinege, cinege.⁴
Hess le róla
cinege, cinege,
leszakad a
teteje, teteje!

Ha leszakad,
Mi lesz véle,
Sárgalábú
cinege, cinege?
Hess le róla
cinege, cinege,
leszakad a
teteje, teteje!

Nád a házam padlója, padlója, rászállott a
vadgólya, vadgólya.
Hess le róla vadgólya, vadgólya, beszakad a
padlója, padlója.

Ha leszakad mi lesz véle?
Hosszú orrú vadgólya, vadgólya,
Hess le róla vadgólya, vadgólya,
leszakad a padlója, padlója!

⁴ A képet Zelei Tünde készítette

NE GONDOLD

Ne gondold, ó,
ne,
hogy tied a világ!
Nem fog mindig a
szerencse
könyörögni
hozzád!

És ha még most tied a szó,
Ne hidd, hogy így marad örökre,
Ajánlom, tűnjél el a színről sietve!

Ne hidd azt, ó, ne, hogy letagadhatod!
Mások dolgoznak helyetted, míg
szerepedet játszod.

Egész más most ez a világ,
Jobb lesz, ha végre már megérted,
Az idő lassan, lassan eljár feletted.

NE VÁGJ KI MINDEN FÁT

Hogy velem nem
törődtél, épp hogy
elviseltél,
Én már nem bánom.
Azt, hogy szeress
engem, úgy is, ha
kényelmetlen,
Én már nem várom.

**Csak annyit kérek
tőled, ha érted,
Ne vágj ki
minden fát!
Legalább néha-
néha lazíts egy
félórát!**

Hogy magad alatt
vágod, egyszer majd
belátod,

Én már nem nézem.
Azt, hogy hallgass
énrám ott fenn, a
magas létrán,
Én már nem kérem.

**Csak annyit
kérek...**

Azt, hogy nem értettél
és sosem segítettél,
Én már nem bánom.
Azt, hogy gondolj arra,
Szükségünk van
egymásra,
Én már nem várom.

Csak annyit kérek.....

NÉLKÜLED

Annyi mindent kéne
még elmondanom
S ha nem teszem,
talán már nem is
lesz rá alkalom
Hogy elmeséljem,
milyen jó, hogy itt
vagyunk
S mint a régi jó
barátok egyet
mondunk s egyet
gondolunk
Mint a villám tépte
magányos fenyő
Mint a vizét vesztett
patak, mint az odébb
rúgott kő
Mint a fáradt vándor, ki
némán enni kér
Otthont, házat, Hazát,
nyugalmat már többé
nem remél
**S bár a lényegét még
nem érthetted
Amíg nem éltél
nehéz éveket
Hogy történjen**

**bármi, amíg élünk s
meghalunk
Mi egy vérből valók
vagyunk**
Mint a leszakított
haldokló virág
Mint az ötmillió
magyar, akit nem hall
a nagyvilág
Mint porba hullott mag,
mi többé nem ered
Ha nem vigyázol ránk
olyanok leszünk mi is,
nélküled.
**S bár a lényegét még
nem érthetted
Amíg nem éltél
nehéz éveket
Hogy történjen
bármi, amíg élünk s
meghalunk
Mi egy vérből valók
vagyunk.**

NEKED ÍROM A DALT

Héj! Te, aki az utcán újságot árulsz,
és 5-kor kelsz, zötyögsz
villamoson,
és éjjel tanulsz, és fáj a szemed,
és a fáradtságtól a könnyed kicsordul.

Adj egy percet nekem az életedből!

Héj! Te, aki nappal a dolgotat végzed,
S géped vezeted és hajtod magad,
és embert gyógyítasz és gyereket tanítasz,
és este fáradtan várod az álmodat,

Te is adj egy percet az életedből!
Vártam rá, hogy elmondjam, hogy elénekeljem,
Hogy tudd, hogy érezd, hogy elhidd nekem,
Hogy neked szól a gitár, neked zörög a dob,
Neked gyúlnak a fények, és csak neked írom a dalt!
Neked énekelek!
Neked írom a dalt!

Neked énekelek!

Asszony! Te, aki életet adtál kezemnek,
Hogy neked is írjon egy dalt,
Most ülj le szépen, tedd öledbe kezed
És hunyd be a szemed és csendben figyelj rám!

Még egy percet kérek az életedből!
Vártam rá, hogy elmondjam...

Lány! És most Te jössz a sorban,
Kinek tudnia kell, hogy Rád is vár még egy dal.
Oh, de nem ez a dal, egy sokkal szebb,
Ami csak a Tiéd! Ó, most figyelj rá!

Adj egy percet nekem az életedből!
Vártam rá, hogy elmondjam...

Ó, MELY SOK HAL TEREM A BALATONBAN

Ó, mely sok hal terem a
nagy Balaton-
bahharahharahhaha.

Minden ágon egy mérő
makk a Bakony-
bahharahharahhaha.

Örül ott a halász, rikongat a kanász
Örömé-behherehherehhehe.

Szépen illik a sült kappan a cintálba-
bahharahharahhaha.

Jó bort mérnek Füreden és Kaposvár-
bahharahharahhaha.

Igyál jó barátom, tőled nem sajnálom,
Sokáig ehhérehhérehhéj!

Addig kell a vasat verni, amíg tű-
zehherehherehhehes.

Semmit sem ér olyan hordó, amely ü-
rehherehherehhehes.

Kell hát bele tenni. Ki kell aztán venni,
Ha szüksé-gehherehherehhehes.

OLY TÁVOL VAGY TŐLEM

Óh, jó Uram, Jézus
mondá: kardtól vész, ki
karddal él,
De két tűz között
válaszúton békét csak
bolond remél!
Mondd, mennyit ér az
ember, ha büntelen, de
gyenge!
Mondd, mennyit ér, ha
készül véres
győzelemre!

Óh, jó Uram, nem
tudom már, hűséges
kihez legyek!
Törvényedre sújt le
kardom, ha ölnöm kell,
hogyan védjelek.
Mondd, mennyit ér az
ember, ha büntelen, de
gyenge!
Mondd, mennyit ér, ha
készül véres
győzelemre

**Oly távol vagy tőlem,
és mégis közel,
Nem érthetlek téged,
s nem érhetlek el!
Oly távol vagy tőlem
és mégis közel,
Te hallgatsz, s én
érezem a szívem felel!**

Óh jó Uram, tőled
kaptam a lelkem és a
helyzetem!
Ellenségeim állnak
mellém, s népem
támad ellenem.
Mondd, mennyit ér az
ember, ha büntelen, de
gyenge!
Mondd, mennyit ér, ha
készül véres
győzelemre

ÓH, MR. ALKOHOL

Óh, Mr. Alkohol,
hát itt vagy már
megint!

Hisz érthetően
megmondtam
már, köztünk
semmi nincs!
Nekem már ne
ígérd, hogy
megváltozol,
Bánatomra, szépfiú,
ismerlek már jól!

Mert néha jó veled, ezt
nem tagadhatom!
De addig-addig
hízelegsz, míg nem
tudom, hogy mit teszek!

Óh, Mr. Alkohol, neked
hinni nem tudok,
Csak néha-néha lesz az
úgy, hogy rád gondolok!

Óh, Mr. Alkohol,

emlékszel arra
még,
Hogy
karjaidban
tartottál és
mégsem
szeretted?
Rossz útra
vezetted az

életem,
Édes csókkal lezártad
mind a két szemem!

Óh, nagyon szerettelek
és hallgattam terád!
Minden mesét elhittem
és mit tettél velem!
Óh, Mr. Alkohol, a
bajban elhagytál!
S rájöttem szépfiú
mennyit hazudtál!

**Óh, Mr. Alkohol,
mindig hazudtál!**

ÖRÖKKÉ TART

Gyere, mondd el, mi a baj, báb', én, figyelek rád!
Előttem ne legyen titkod,
én nem vagyok az apád!
Látom, van valami, ami a szívedet nyomja,
Tudom az élet súlya,
tudom a világ gondja.

Gyere, ne félj tőlem, én nem verlek át!
Ha belekezdted, hát folytasd tovább!
Ha akarod, suttoghatsz,
Nekem az is elég, hogy halljam,
És én majd ott leszek és segítek ha baj van!

**Ha nem hiszed el hogy az életed ajándék,
Nézd meg jobban hogy élnek anyádék!
Ha nem hiszed el, hogy az élet
Tényleg örökké tart,
Hiába úszol belefulladász,
Pedig ott van a másik part.**

Na jól van, borítsunk fátlat a múltra!
A dolgok jönnek, aztán mennek hirtelen,
És néha elvisznek magukkal arra az útra,
Ahol az érzelmek laknak,
nem az értelem.

Gyere, ne félj tőlem, én jól tudom mi bánt!
Néha mindenki elkövet néhány hibát,
De ha magadba nézel és azt látod,
Hogy a szíved tiszta,
Akkor jó az út, amin jársz,
És többé ne is fordulj vissza!

Ha nem hiszed el...

ÖRÖMÓDA

Lángolj fel a lelkünkben, szép
Égi szikra, szent öröm,
Térj be hozzánk, drága vendég,
Tündökölj ránk fényözön!

**Egyesítsed szellemeddel,
Mit zord erkölcs szétszakít!
Testvér léssen minden ember,
Ott, hol lengnek szárnyaid. 2x**

PÁ

Pá, kis aranyom pá, nem zavarom, pá, csak
elhagyom, pá!

Kár, hogy kesereg, bárhogy pityereg, máshoz
sietek, már!

Ne várjon ma hétre, a többit levélbe'
Megírom holnap délbe'...

Pá, kis aranyom pá, nem zavarom, pá, csak
elhagyom, pá!

**PAFF, A
BŰVÖS
SÁRKÁNY**

**Paff, a bűvös
sárkány,
senkitől se
félt,
Álomország
tengerpartján játékok
közt élt.**

Volt egy játszótársa,
úgy hívták, hogy Jani,
Jó barátja madártollat
hozott őneki.

**Paff, a bűvös
sárkány...**

A tengert együtt járták,
repült a kis hajó.
Paff hátára felült Jani,
így utazni jó!
Sok király és sok
herceg és mind a kalóz
nép
Köszöntek, ha jönni
látták, mert tisztelték
nevét.
Hiszen ő volt

**Paff, a bűvös
sárkány...**

Örökké él a
sárkány, de nem
úgy a kisfiú .
Színes tollakkal nem
játszik a felnőtt ifjú.
Egy szürke éjjel aztán
Jani nem jött többé el,
S Paff, a sárkány otthon
maradt, bár várta a
tenger.

Hét fejét búsan rázta, s
tizennégy szemmel sírt,
Többé nem kelt útnak
eztán, így mondták a
hírt.

Mert barát nélkül
gyenge még a sárkány
is,
Így Paff elbújt a
barlangjába, s most
híre hamva sincs.

Pedig ő volt
**Paff, a bűvös
sárkány...**

PÁLINKA DAL

Álmaim kéklő egén,
Gyümölcsfáim tetején,
Pálinka, szerelmem,
légy az enyém!

Nyújtsd hát a karod
felém,
Nélküled meghalok én,
Pálinka, szerelmem,
légy az enyém!

Ha egyszer elindulunk
lefelé
Mert előttünk a lejtő,
Folyékony királynő,
kérlek,
Te légy a búfelejtő!
Töltsd hát a poharamba
még egy kortyot
angyalom,
Ma éjjel mindenemet
elmulato-o-o-m!

**Álmaim kéklő egén,
Gyümölcsfáim
tetején,
Pálinka, szerelmem,
légy az enyém!
Nyújtsd hát a karod**

**felém,
Nélküled meghalok
én, Pálinka,
szerelmem, légy az
enyém!**

Az istenek
könnyecseppje gyógyír
Bánatra, öröme.
Én téged fogadlak
egyszer majd
Gyermekként örökbe.
Egy kupica reggelire –
abból bajod nem lehet,
A magyarnak csak ez
adhat ihletet!

Álmaim kéklő egén...

De nekem így is
megérte, életem át
várni rád.
A halálos ágyamon az
infúziómba ne
töltsetek, csak pálinkát!

Álmaim kéklő egén...

PARASZTKANTÁTA

Üdv rád és házad népére,
Te jó szántóvető!
Te mindig szívesen fogadsz,
Miként a nyáridő.
Ím, eljöttünk szép lányodért,
Kit vár a vőlegény.
Szívében, mint száz rózsatő,
Virul a halk remény.

PRÓBÁLJ MEG LAZÍTANI

Mit látsz a téren, ki áll
kevélyen
talapzatán? Egy
kőszobor.
Kezével bőszen szorítja
íját,
Bikamód komor.

Hé, hé, hé, öreg harcos,
Ne feszítsd túl az íjadat!
Hé, hé, hé, a kőszíved
megszakad!

**Lazítani, próbálj meg
lazítani!
Nem győzlek tanítani,
Hogyan csináld!
Kell egy kis áramszünet,
Időnként mindenkinek,
És aztán megint mehet
Minden tovább.**

Fárasztó sportág a
pénzvadászat,
Pihenni közben nem
lehet.
Ez is kell hozzá, az is kell
hozzá,
Ugye emberek!
Hé, hé, hé, öreg harcos,
Ne feszítsd túl az íjadat!

Hé, hé, hé, a kőszíved
megszakad!

**Lazítani, próbálj meg
lazítani...**

Szeretlek, édes, amire
képes vagyok,
Azt mindig megteszem,
De már a tempó, amit te
diktálsz,
Nem való nekem!

Szép, szép, szép mikor
éjjel
Hozzám bújsz oly
lelkesen,
S éneklek a kedvenc
slágerem.

**Lazítani, próbálj lazítani,
...
Kell egy kis áramszünet,
Időnként mindenkinek,
És aztán megint mehet
Minden tovább**

REJTELMEK

Rejtelmek, ha zengenek
Őrt állok, mint mesékbe'.
Bebújtattál engemet
Talpig nehéz hűségbe.

Dom, dom, dom-dana
dom,
Dom-dana, dana-dana
dom, dom. 2x

Szól a szellő, szól a víz,
Elpirulsz, ha megérted.
Szól a szem és szól a szív,
Folyamodnak teérted.

Dom, dom... 2x

Én is írom énekem,
Ha már szeretlek téged.
Tedd könnyűvé énekem
Ezt a nehéz hűséget.

Dom, dom... 2x

REQUIEM/ KARTHAGO

Volt egy fiú és volt egy lány
A fiú elindult az álmok útján

Volt egy fiú és volt egy lány
A lány még most is várja talán

Elindult a fiú a fények útján
Elhitte az álmok furcsa hangját
Csalóka színét

**De ugye eljössz még,
Ugye eljössz még,
Ha hallod majd az elefánt-dübörgést
Ugye eljössz még,
Talán eljössz még
Mi várunk rád ha szól a dübörgés.**

Volt egy fiú s egy forró délután
Eltévedt végleg az élet útján

Eltévedt fiú olyan, mint bármelyikünk
Szerette az életét és az álmait

Elindult ő a fények útján
Elhitte az álmok furcsa hangját
Csalóka színét

De ugye eljössz még....

RESZKET A HOLD A TÓ VIZÉN

Reszket a hold a tó vizén,
színezüst lángot szór a fény.

Ó, de sokszor jártam erre
én egyedül!

Titkon a szívem arra vár,
hogy itt egyszer újra rád talál,
de csak a gúnyos őszi
szél hegedül.

Azelőtt, itt a tónál
randevúztunk,
itt a tónál álmodoztunk
holdfényes nyári éjszakán
te meg én...

Reszket a hold a tó vizén,
színezüst lángot szór a fény,
most is csak erre járok
én, egyedül.

Későre jár, a tó is alszik
már,
a lomb közt most hűvös
szél suhan,

Egy sárgult levél zizegve
földet ér,
a csendben csak nézek
szomorúan.

Azelőtt, itt a tónál
randevúztunk,
itt a tónál álmodoztunk
holdfényes nyári éjszakán
te meg én.

Reszket a hold a tó vizén,
színezüst lángot szór a fény,
most is csak erre járok
én, egyedül.

*(Ki tudja meddig járok
még egyedül?)*
egyedül...egyedül...
egyedül...

ROHAN AZ IDŐ

Rohan az idő,
elmúlik a nyár,
Közeleg az
ősz, elmúlnak
a szép napok,
hamar, jönnek
a bús,
álmodozó,
hűvös éjszakák.

Rohan az idő,
elmúlik az ősz,
Évek múlnak el,
megállítanám, de
nem lehet,
Mert az idő
könyörtelen vonatán
fut minden tovább.

**Jöjj el hát, ne várjak
rád!**

**Amíg lehet, veled
leszek, és úgy
szeretlek én, mint
senkit se még.**

**Jöjj el hát, mert ha
várni kell,**

**Vissza nem jő ez az
idő, és nem
pótolhatod sohase
már!**

SÁRGA RÓZSA

Azt hiszed, hogy
nyílik még a
sárgarózsa,
Azt hiszed, hogy
hallgatunk a
hazugszóra,
Azt hiszed, hogy
mindig mindent
megbocsátunk,
Azt hiszed, hogy
megtagadjuk minden
álmunk,
minden álmunk.

**Virágok közt veled
lenni, tudom, szép
volna, kedvesem!**
**Virág sincsen, te
sem vagy már, miért
hagytuk, hogy így
legyen!?**
**Virágok közt veled
lenni, tudom, szép
volna, kedvesem!**

**Virág sincsen, te
sem vagy már, nem
ad választ
ma senki sem!**

El ne hidd azt, bárki
mondja, hogy ez jó
így!
El ne hidd, hogy
minden rendben, bárki
szédít!
El ne hidd, hogy
megváltottunk
vezényszóra!
El ne hidd, hogy nyílik
még a sárgarózsa,
sárgarózsa!

Virágok közt...

SOHASE MONDD

Sohase mondd, hogy túl vagy már mindenen!
Sohase mondd, hogy tovább már nincs nekem!
Mindig van új és még újabb, hát várd a csodát,
De sohase mondd, hogy nincs tovább!

Sohase mondd, hogy túl vagy már mindenen,
Nem jöhet új az életben hirtelen!
Sohase mondd, hogy vége, hogy nem érdekel!
A mindenen túl a minden jön el.

**||: Sohase mondd, hogy vége,
Csak azt mondd, hogy ennyi megérte!
S ha megérte, jöhet egy pont,
Mit mondanod kell, ó, mondd! :||**

Sohase mondd, hogy túl vagy már mindenen!
Sohase mondd, hogy tovább már nincs nekem!
Mindig van új és még újabb, hát várd a csodát,
De sohase mondd, hogy nincs tovább!

Süsü

Én vagyok a híres egyfejű,
A nevem is ennyi csak: Süsü.
De én egyiket se bánom,
Egyfejűként élem a világot.

Ó, ha rózsabimbó lehetnék,
Rám szállnának szépen a lepkék!
Kicsi szívem velük dobogna-aaa,
Nem lennék ilyen nagyotromba-aaa.

Vidám lelkem senki se érti,
Se gyerek, se nő, és se férfi,
Senki-senki itt a világon,
Mi is az én titkos nagy álmom!

SZÁLLJ EL KISMADÁR

Szállj el kismadár,
Nézd meg, hogy merre
jár,
Mondd el, hogy merre
járhat Ő!
Mondd el, hogy
szeretem,
Mondd el, hogy kell
nekem,
Mondd el, hogy semmi
más nem kell!

**Csak a hold az égen,
Csak a nap ragyogjon,
Simogasson a szél,
Simogasson, ha
arcomhoz ér!
Csak a hold
ragyogjon,
Csak a nap az égen,
Nekem semmi más
nem kell!**

Kell, hogy rátalálj,
Szállj el kismadár,
Nézd meg, hogy merre
Járhat Ő!

Vidd el a levelem,
Mondd el, hogy kell
nekem,
Mondd el, hogy semmi
más nem kell!

Csak a hold az égen...

Soha ne gyere, ha most
nem jössz!
Soha ne szeress, ha
most nem vagy itt!
Soha ne gyere, ha most
nem jössz!
Soha ne szeress, ha
most nem vagy itt!

**Váp,váp,váppsuvápp,
Váp,váp,suváppápp,
Váp, váp,
vápsuváppáppé!
Váp, váp,
suváppvápp,
Váp, váp, vápsuvápp,
Váp, váp,
vápsuváppáppé!**

Csak a hold az égen...

SZÁLLJ, SZÁLLJ SÓLYOM SZÁRNYÁN

Kell még egy szó,
mielőtt mennél.
Kell még egy ölelés,
Ami végig elkísér!
Az úton majd néha,
gondolj reám,
Ez a föld a tiéd,
ha elmész visszavár!
Nézz rám és lásd
csillagokra lépsz!
Nézz rám, tovatűnt
a régi szenvedés!
Hol a fák az égig
érnek
ott megérint a fény.
Tudod jól, hova mész-
de végül hazatérsz!

**Szállj, szállj
sólyomszárnyán
három hegyen túl!
Szállj, szállj, én
várok rád,
ahol véget ér az út!**

Úgy kell, te is értsd-
nem éltél hiába!

Ez a hely, ahol élsz-
világnak világa.
Az égig érő fának
ha nem nő újra ága,
úgy élj, te legyél-
világnak világa!

**Szállj, szállj sólyom
szárnyán...**

Nézz rám, s ne ígérj,
Nézz rám sose félj,
s ha nincs hely, ahol
élj, indulj hazafelé!

**Szállj, szállj
sólyomszárnyán...**

SZÁLLJ FEL MAGASRA

Szállj, szállj, szállj fel magasra
Dalom, hódítsd meg most a kék eget!
Jöjj, jöjj, kérlek ne menj el,
Gyere, hallgasd csak az éneket!

Vártam, hogy végre szóljak,
S azt, hogy elmondjam mit is gondolok.
Hallgasd, hallgasd meg kérlek
Azt, mi számomra a legszentebb dolog!

Kérlek higgy, hogy neked higgyek!
Kérlek bízz, hogy bízhasak én!
Kérlek szólj, hogy hozzád szóljak!
Kérlek élj, hogy élhessek én!

Szállj, szállj...⁵

⁵ A képet Szabó Zsuzsa készítette

SZÁLLOK A DALLAL

Gyermekként álmodtam és
azt hittem úgy lesz,
hittem az életben és nem fáj
a szívem.

Tudtam, hogy én váltom meg
majd a világot,
láttam a jövőmet és semmi sem bántott.

Lelkemben mindig ott volt valami dallam,
tudtam, hogy elmondhatok bármit egy dalban,
és hogy ha szeretném elszálllok innen,
ez a dal majd repít, a szárnyán visz engem.

De miért csak én repüljek, hogyha más is szállhat,
De miért ne adjak dalban szárnyat, az egész világnak!?

Ez a dal most száll, és lehet, hogy téged megtalál,
így megismerhetsz engem, hogy mi az, amire szívem vár.
Én is szállok e dallal, magasan repülök most feléd,
neked adom e dalt és vele együtt a szívem is tiéd.

Csalódtam sokszor már és sok mindent bánok,
a mélyből én inkább a magasba vágyom.
Hiába mondanád, hogy nem hiszel bennem,
én akkor is tudom majd, hogy mit kell tennem.

Addig, amíg szól a dal az én szívemben,
addig gondolatban szárnyalok a fellegekben.

Mindig várok rád, míg van elég erő a szívemben,
soha nem adom fel, ne is kérd, ezt nem teszem!
Mindig harcolok érted, küzdeni fogok, míg bírja szívem.
Nem adom fel, hiszen mindig küzdeni kell.

SZÁZ FORINTNAK

Száz forintnak ötven a fele,
Egye meg a fészkes fekete fene.
Nem lehet az ember fából,
Ki kell rúgni a hámfából!

Még azt mondják, részeges vagyok,
Pedig csak a jó bort szeretem nagyon.
Megverem a csizmám szárát,
Csókolom a babám száját.

Bakkecskének nagy szakálla van,
Az én anyósomnak nagy pofája van.
Rusnya állat mind a kettő,
Verje meg a jegeseső!

SZÉLES A BALATON VIZE

Széles a Balaton vize, keskeny a híd rajta.

Ne menj arra kisangyalom, mert leesel róla!

Nem esek, nem esek, én a Balaton vizébe,

Inkább esek kisangyalom véled szerelembe.

SZEMEDBEN KÖNNYEK

Szemedben könnyek, haragszol rám.
Hogy el kell menjek, nem az én hibám.
**Kell, hogy várj! Várj is meg! Ne félj, újra
visszajövök, de addig írd, gyakran írd, így
szerezz, egy kis örömet nekem!**

Kiszáradt torkom és ég a szám,
Utolsó csókunk, gondol majd rám.
Kell hogy várj!..

Ne vess, hisz így szeretlek, vidámnak és
kedvesnek lássalak, ha nem leszel velem!
Nehéz most messze menni, de könnyebb
elviselni, ha rád majd így emlékezem.

Titokban sírhatsz egy kicsit még.
Na jól van most már ennyi elég!
Kell hogy várj,..

TAVASZI SZÉL

Tavaszi szél vizet áraszt,
virágom, virágom.

Minden madár társat
választ,
virágom, virágom.

Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom?

Te engemet, én tégedet,
virágom, virágom.

UTCÁRA NYÍLIK A KOCSMAAJTÓ

Utcára nyílik a kocsmaja
ajtó,
kihallatszík belőle a
szép muzsikaszó.

Sört ide, bort ide szép barna leány,
(az anyád),
had mulatom ki magam igazán!

Szeretni, szeretni szerettelek,
feleségül elvenni mégse mertelek.
Menyasszonyi fátyol a fejedre kerül (ha
kerül),
szívem a bánatba belemerül!

Mához egy hétre már nem leszek itt,
elvisz a gyors vonat engemet is.
Gyorsvonal, sebesvonal valahol megáll
(ha megáll),
nyújtom a jobb kezem, szervusz babám.

ÚJRA ITT VAN

Újra itt van, újra itt van,
újra itt van a nagy
csapat,
Csapjad össze,
csapjad össze, csapjad
össze a mancsodat!
Újra hallom, újra
hallom, újra hallom a
hangokat.

**Légy a vendégünk,
légy az emlékünk,
Ünnepeljük meg a
nagy találkozást,
És hogy elférjünk,
arra megkérünk,
Ne csinálj
felfordulást!**

Szép leányok, szép
leányok, szép leányok
ne sírjatok,

Hullanak már, hullanak
már, hullanak már a
csillagok!
És mi mégis, és mi
mégis, és mi mégis itt
vagyunk.

**Légy a vendégünk,
légy az emlékünk,
Ünnepeljük meg a
nagy találkozást,
És hogy elférjünk,
arra megkérünk,
Ne csinálj
felfordulást!**

VALAHOL EGY LÁNY

Valahol egy lány
hófehérben jár,
Ő a legszebb messze
földön.

Hívja őt egy
nap az öreg
király,
Feleségül
megkívánja, de
így szól a lány:

**A királyé nem
leszek, nem
leszek,
Akkor inkább
elmegyek, elmegyek,
Soha vissza nem
jövök, nem jövök
már! 2x**

Valahol egy lány
feketében jár,
Arca sápadt, nem
beszélhet.
Hívja őt egy nap az

öreg király:
Hova mennél, szép
leányom? Gyere
hozzám!

**A királyé nem
leszek...**

Valahol egy
lány sehova
sem jár,
Szép titokban
eltemették.

Hívja őt egy nap az
öreg király,
Szörnyű mérges,
hogya nem jön – mit
tehet mást?

**A királyé nem
leszek...**

**Ó, valahol így van ez,
valahol így van ez jól!
2x|**

VALAKI MONDJA MEG

Valaki mondja meg, milyen
az élet,
Valaki mondja meg, mér'
ilyen,
Valaki mondja meg, mér'
szép az élet,
Valaki mondja meg, miért
nem!

Valaki mondja meg, mér' jó
az ember,
Valaki mondja meg, miér'
nem,
Valaki mondja meg, mér'
lesz gonosszá,
Valaki mondja meg, miért
nem!

Valaki mondja meg, kinek
kell hinnem,
Valaki mondja meg, kinek
nem,
Valaki mondja meg, ki
hova érhet,
Milyen az íze az élet
vizének!
Valaki mondja meg, a
hosszú évek,
Mért tűnnek úgy mint egy
pillanat,
Valaki mondja meg, mi az,
hogyan elmúlt,

Valaki mondja meg, hol
maradt!

Valaki mondja meg,
hogyan kell élni,
Apám azt mondta, ne
bántsd más!
Valaki látta, hogy
bántottalak már,
Valaki látta, hogy bántottál.
Valaki mondja meg, miért
vagyunk itt!
Anyám azt mondta, hogy
boldog légy!
De anyám azt nem
mondta, miért nem e
földön,
Anyám nem mondta,
mondd, miért.

VÁRJ, MÍG FELKEL MAJD A NAP

Ha most is várod még álmod
szép ígéretét,

Várj, míg felkel majd a nap!

Ha látni sejtened, mi az éjben
olvad szét,

Várj, míg felkel majd a nap!

Egy új nap mindig új reményt ígér,
A végtelen sötétjét tépve szét.

A félelem határt kap, mint a lét,

Te csak várj, míg felkel majd a nap!

Ha meggyötört az éj, ha a múltad feldagadt,

Várj, míg felkel majd a nap!

Ha kell, hogy tiszta légy, mint gyermek önmagad,

Várj, míg felkel majd a nap!

Ha megzavar, hogy túl nyitott az éj,

A csillaggal telt végtelen túl mély,

Mint a bölcső, biztos gömbbe zár a fény,

Te csak várj, míg felkel majd a nap! 2X

Sosem vagy egymagad, csak túl kicsinyke vagy,

Várj, míg felkel majd a nap!

Tudod nincs mennyország, de minden síron nő virág.

Várj, míg felkel majd a nap!

Ezért együtt leszünk, míg végtelen az éj.

Együtt míg a nap utoljára kél.

Együtt mondjuk annak ki még fél:

Te csak várj, míg felkel majd a nap! 2x

VÉN EURÓPA

Dús hajába tép a szél,
Kék szemében ott a szenvedély,
Foltos, sokszínű ruhája
oly sokszor elszakadt,
Álma adja az álmokat.

Megszülte hűtlen
gyermekét,
Nem sírt, akkor sem ha
elvetélt,
Akármilyen történt, mindig
büszke nő maradt,
Így élt a sok-sok év
alatt.

**Ezért értsd meg,
szeretem őt,
A vén Európát, a
büszke nőt!
Nagyon kérlek,
becsüld meg őt,
A vén Európát, a
gyönyörű nőt!**

Magából ad, ha enni
kérsz,
Testével véd, amikor
visszatérsz,
Ölén a szerelem
minden öröme hívogat,
Arcában látod az
arcodat.

Olasz csizmáján a nap
Remélem, mindörökre
megmarad,
A sötét felhő végre
mind aludni tér,
Földjében túl sok már a
vér.

Ezért értsd meg...

VIDÉKI SANZON

Hússzal ezelőtt
érkeztem,
és azt mondták, hogy ez
az a hely,
Ahol mindent sikerült
megnézнем,
köszi, de sajnós nem
mehetek...
Mert a főnököm az az Isten,
kinek szárnya van, de ereje
nincsen...
Hogy egy kicsikét legalább
megverne,
vagy lassan utánad
engedne...
Mert hirtelen kinyílt a föld
alattam,
te eltúntél én meg itt
maradtam.
Hát evezz a part felé még
párat,
ha a világ fordít neked
hátat...
S ha utad egyszer a
végéhez ér
Ne felejtse el hogy honnan
jöttél!

Na na na na na na na...

Egy föld alatti mozgalomból,
hol nem jutott ki nekem a
jóból,
Kellett hogy már, elinduljak,
az úthengerek itt gurulnak.
Én meg harapok egyet a
lángosba,
a szekérháton a városba...
De láttatok-e már oly
gyönyörű bájít,
mit nem okozhat öt gigabájít.
Neked öt gigabájít, nekem öt
libamáj,
jaj a szívem úgy nagyon fáj.
de én sem próbálhattam
kétszer,
te megteheted, ha
visszanézel.
S ha utad egyszer a
végéhez ér,
Ne felejtse el hogy honnan
jöttél!

Na na na na na na na...

VIRÁGÉKNÁL ÉG A VILÁG

Virágéknál ég a világ,
Sütik már a rántottbékát,
Zimmezum, zimmezum
Recefice bum-bum-bum

Bíró Marcsa odakapott,
Békacombot ropogtatott,
Zimmezum, zimmezum,
Recefice bum-bum-bum

Puskás Gábor későn futott,
Neki csak a füle jutott,
Zimmezum, zimmezum,
Recefice bum-bum-bum.

Vuk

Fürge róka⁶
lábak, surranó kis
árnyak,
**Hipp-hopp, jön
Vuk!**

Híres nagy
vadászok, jobb, ha félre álltok,
Hipp-hopp, jön Vuk!
Ő az éjszakától sohase fél,
Bár a sűrű erdő csupa veszély,
Azt mesélik róla, ravasz, mint a róka,
Jön, lát, győz, fut!
Felragyog az ég is, felkiáltok én is:
**Hipp-hopp,
Jön Vuk!**

⁶ A képet Zelei Tünde készítette.

ZENE NÉLKÜL MIT ÉREK ÉN

Tető nélkül apró házad,
mondd, mit ér?!
A legszebb híd a folyó nélkül,
mondd, mit ér?!
És a tűz a meleg nélkül,
És a leány a fiú nélkül,
Mondd, mondd, mondd, mondd, mit ér?!

Termés nélkül termőfölded, mondd, mit ér?!
És a kerted a virág nélkül mondd, mit ér?!
És az éj az álom nélkül,
Életed a tettek nélkül,
Mondd, mondd, mondd, mondd, mit ér?!

**És zene nélkül mit érek én,
És zene nélkül mit érek én,
Zene nélkül mit érek én,
Mondd, zene nélkül mit érek én?!**

Termés nélkül termőfölded, mondd, mit ér?!
És a kerted a virág nélkül mondd, mit ér?!
És az éj az álom nélkül,
Életed a tettek nélkül,
Mondd, mondd, mondd, mondd, mit ér?!

És az anya a gyermek nélkül, mondd, mit ér?!
És a szíved az érzés nélkül, mondd, mit ér?!
És a nyár a napfény nélkül,
És a föld az ember nélkül,
Mondd, mondd, mondd, mondd, mit ér?!

És zene nélkül mit érek én?! ...

ZÖLDRE VAN A...

Zöldre van a, zöldre van a
rácsos kapu festve.
Odajárok minden áldott este.
Kisangyalom, nem győztelek
várni, még egyszer várni.
Be kellett a, be kellett a
rácsos kaput zárni.

